KOBYLÍ DĚDINA

zpravodaj Obce Kobylí č. 1/2025 cena 12 Kč vyšlo v březnu 2025

Všem čtenářům přejeme příjemné prožití velikonočních svátků a pěkné jarní dny.

Klub přátel historie a Muzeum Kobylí
si Vás dovolují pozvat na

KOBYLSKÉ
Dětské hodečky

v sobotu 31.5. 2025

Hodečky začínají setkáním všech krojovaných **ve 14:30 hodin u Muzea Kobylí** a pokračují průvodem s živou hudbou do sokolské zahrady.

V rámci programu uvidíte různé hodové zvyklosti, scénky a taneční vystoupení v podání jednotlivých dětských souborů.

Nastrojte své ratolesti do krojů a přijďte společně s nimi zažít další ročník KOBYLSKÝCH DĚTSKÝCH HODEČKŮ! Vždyť vidět naše děti nastrojené v krásných krojích a vidět jejich radost v rozzářených dětských očích z představení, které si připravily pro nás, dospělé, rodiče, prarodiče, tetičky, strýčky, sousedy i příznivce tradic, je tím nejkrásnějším zážitkem!

HODEČKOVÁ ZÁBAVA

31. května 2025 od 19 do 24 hod. v místní sokolovně, hraje Veselá muzika z Ratíškovic.

V případě, že nevlastníte dětský kroj a chcete vaši ratolest do kroje nastrojit poradíme a pomůžeme. Informujte se u členek KPH, nebo na tel. č. 608 889 966.

Slovo starosty

Vážení a milí spoluobčané,
jaro se nezadržitelně blíží a všechny zahrádkáře a vinohradníky už svrbí ruce pod představou práce na svých polnostech. Tak trochu nám naši zákonodárci nasadili brouka do hlavy, protože právě v těchto dnech schválili novelu zákona o ovzduší a v kombinaci s platným zákonem o odpadech striktně zakazují pálení biologického materiálu na zahradách. Tento zákaz platí plošně, a v současné době není možná výjimka, či jakékoliv obcházení výše uvedeného nařízení.

Vážení, rád bych Vás informoval o důležité investiční akci, která se v nejbližších měsících uskuteční v naší obci. Po dlouhých přípravách a plánování se chystáme zahájit rekonstrukci druhé části ulice Osvobození, která povede ke zvýšení komfortu i bezpečnosti všech obyvatel.

Co nás čeká? Rekonstrukce bude probíhat v několika etapách a bude zahrnovat:

- **Vybudování nové kanalizace** – v rámci rekonstrukce bude nejprve nutné vybudovat novou kanalizační síť včetně přípojek pro jednotlivé nemovitosti. Tento krok je nezbytný pro zlepšení odvodu dešťové i splaškové vody. Zhotovitelem této části bude společnost TD-LKW s.r.o.

- **Výstavbu vodovodu** – následně dojde k vybudování nového vodovodního systému, který zajistí spolehlivější dodávky vody pro domácnosti i veřejnou infrastrukturu. Zhotovitelem budou Vodovody a kanalizace Břeclav a.s.

- **Rekonstrukce chodníků a komunikace, vybudování parkovacích stání** – po dokončení inženýrských sítí bude následovat samotná rekonstrukce povrchů, včetně nových chodníků, vozovky a parkovacích stání. Díky tomu bude ulice bezpečnější a pohodlnější pro všechny účastníky provozu, včetně chodců, cyklistů i motoristů. Zhotovitelem bude společnost Stavby RUFA s.r.o.

Jaký bude časový harmonogram? Práce budou zahájeny v březnu a celá rekonstrukce by měla být dokončena do konce října. Po dobu stavebních prací bude nutné počítat s dočasnými dopravními omezeními a omezením přístupu k některým nemovitostem. O všech změnách Vás budeme průběžně informovat.

Děkujeme Vám za trpělivost a pochopení během realizace tohoto důležitého a logisticky náročného projektu. Pokud máte jakékoli dotazy nebo připomínky, neváhejte se obrátit na obecní úřad. Vaše spolupráce je pro nás klíčová a věříme, že vše společně zvládneme ke všeobecné spokojenosti.

Váš starosta
Pavel Kotík

Usnesení zastupitelstva Obce Kobylí č. 5/2024 ze dne 21. 11. 2024

Zastupitelstvo Obce Kobylí po projednání přijalo následující usnesení:

- **UZ/01/05/2024** zastupitelstvo obce schvaluje program jednání zastupitelstva
- **UZ/02/05/2024** zastupitelstvo obce volí ověřovatele zápisu Štěpána Čeperu a Radima
- **UZ/03/05/2024** zastupitelstvo obce volí jako návrhovou komisi předsedu Romana Kaszpera a členy Zdeňka Sovadinu a Rostislava Rusňáka
- **UZ/04/05/2024** zastupitelstvo obce schvaluje prodej pozemku p.č. 5485/2 o výměře 146 m2 v k.ú. Kobylí na Moravě a obci Kobylí za cenu 100,- Kč/m2
- **UZ/05/05/2024** zastupitelstvo obce schvaluje záměr prodeje části pozemku p.č. 345/14 v k.ú. Kobylí na Moravě a obci Kobylí
- **UZ/06/05/2024** zastupitelstvo obce schvaluje záměr bezúplatného převodu nebo prodeje pozemků p.č. st. 875 a na něm stojící nemovitosti, p.č. 4371/20 a části pozemku p.č. 4371/7v k.ú. Kobylí na Moravě a obci Kobylí
- **UZ/07/05/2024** zastupitelstvo obce schvaluje likvidaci (drcení) betonového bazénu bývalého koupaliště v ceně do 1 mil. Kč bez DPH a pověřuje radu obce výběrem dodavatele.
- **UZ/08/05/2024** zastupitelstvo obce schvaluje Obecně závaznou vyhlášku obce Kobylí o regulaci hlučných činností
- **UZ/09/05/2024** zastupitelstvo obce schvaluje Obecně závaznou vyhlášku obce Kobylí k zajištění udržování čistoty ulic a jiných veřejných prostranství k ochraně životního prostředí, zeleně v zástavbě a ostatní veřejné zeleně
- **UZ/10/05/2024** zastupitelstvo obce schvaluje Obecně závaznou vyhlášku obce Kobylí k zabezpečení místních záležitostí veřejného pořádku na veřejných prostranstvích, kterou se reguluje používání zábavní pyrotechniky
- **UZ/11/05/2024** zastupitelstvo obce schvaluje Obecně závaznou vyhlášku obce Kobylí o nočním klidu
- **UZ/12/05/2024** zastupitelstvo obce schvaluje Obecně závaznou vyhlášku obce Kobylí o stanovení obecního systému odpadového hospodářství
- **UZ/13/05/2024** zastupitelstvo obce schvaluje Obecně závaznou vyhlášku obce Kobylí kterou se stanovují pravidla pro pohyb psů na veřejném prostranství
- **UZ/14/05/2024** zastupitelstvo obce schvaluje pokyny k úpravě návrhu územního plánu v rozsahu:
  1. Zmenšení plochy SO Z24 v rozsahu zákresu – viz. příloha č. 1
  2. Změna návrhové plochy DU na VD – viz. příloha č. 2
  3. Zapracovat do návrhu ÚP Návrh vyhodnocení veřejného projednání včetně Návrhu rozhodnutí o námitkách a připomínkách uplatněných k Návrhu ÚP Kobylí.
- **UZ/15/05/2024** zastupitelstvo obce schvaluje mimořádnou dotaci ve výši 75.000Kč pro Jednotu Orel Kobylí

Usnesení zastupitelstva Obce Kobylí č. 6/2024 ze dne 12. 12. 2024

Zastupitelstvo Obce Kobylí po projednání přijalo následující usnesení:

- **UZ/01/06/2024** zastupitelstvo obce schvaluje program jednání zastupitelstva
- **UZ/02/06/2024** zastupitelstvo obce volí ověřovatele zápisu Petera Poulíka a Petra Horáčka a jako návrhovou komisi volí předsedu Radima Herůfka a členy Jaroslava Zechmeistera a Pavla Nováka
- **UZ/03/06/2024** zastupitelstvo obce Kobylí schvaluje rozpočtová opatření č.5/2024
- **UZ/04/06/2024** zastupitelstvo obce Kobylí schvaluje rozpočet obce Kobylí na rok 2025 v předneseném znění
- **UZ/05/06/2024** zastupitelstvo obce Kobylí schvaluje střednědobý výhled rozpočtu obce Kobylí na období 2026 - 2027
- **UZ/06/06/2024** ZO schvaluje koupi pozemku parc. č. 7542 o výměře 2512 m2 v k. ú. Kobylí na Moravě a obci Kobylí, zapsaného na LV č. 1796, od prodávající PATRIA Kobylí a.s., Kobylí 716, 691 10 Kobylí za kupní cenu ve výši 450,- Kč/m2, ke které bude připočítána DPH dle platných předpisů, a od prodávajícího Jaroslava Zechmeistera, 691 10 Kobylí 795 za kupní cenu ve výši 450,- Kč/m2
- **UZ/07/06/2024** ZO schvaluje koupi pozemku parc. č. 7632 o výměře 3023 m2 v k. ú. Kobylí na Moravě a obci Kobylí, zapsaného na LV č. 11 404, od prodávající JIM Agro s.r.o., Ostopovická 756/10, 664 47 Střelice za kupní cenu ve výši 400,- Kč/m2, ke které bude připočítána DPH dle platných předpisů
- **UZ/08/06/2024** ZO schvaluje koupi pozemku parc. č. 7540 o výměře 5177 m2 v k. ú. Kobylí na Moravě a obci Kobylí, zapsaného na LV č. 2861, od prodávající PATRIA Kobylí a.s., Kobylí 716, 691 10 Kobylí za kupní cenu ve výši 400,- Kč/m2, ke které bude připočítána DPH dle platných předpisů
- **UZ/09/06/2024** ZO schvaluje koupi pozemků parc. č. 7538 o výměře 9468 m2 a parc. č. 7631 o výměře 3635 m2 v k. ú. Kobylí na Moravě a obci Kobylí, zapsaných na LV č.11262, od prodávající HEIM Trade SE, Vídeňská 264/120b, 619 00 Brno - Přízřenice za kupní cenu ve výši 400,- Kč/m2, ke které bude připočítána DPH dle platných předpisů

Kobylí v roce 2024

Ke dni 31. 12. 2024 žilo v Kobylí 1965 občanů přihlášených k trvalému pobytu + 66 cizinců s pobytem v Kobylí. Přistěhovalo se 34 občanů a odstěhovalo se 40 občanů. Narodilo se 15 dětí. Zemřelo 24 občanů. V rámci obce se přestěhovalo 12 občanů.

Společenská kronika

Narodili se:

Procházková Beáta	Kobylí 814
Pecka Samuel	Kobylí 136
Bukovský Albert	Kobylí 718
Dobrovolný Sebastian	Kobylí 646
Bábíček Tobiáš	Kobylí 364
Urban Adam	Kobylí 508
Skoupil Theodor	Kobylí 346
Kuchyňka Radek	Kobylí 358
Bukovský Jáchym	Kobylí 810
Kaňová Klaudie	Kobylí 82
Šmídová Sofie	Kobylí 148
Pecková Lara	Kobylí 561
Rozbořil Přemysl	Kobylí 427
Boháčová Vivien	Kobylí 62

Zemřeli:

Boros Jaromír	Kobylí 589
Mikulicová Věra	Kobylí 452
Bártová Anežka	Kobylí 432
Studýnka Václav	Kobylí 784
Haman Libor	Kobylí 788
Musil Radek	Kobylí 532
Fridrichová Marie	Kobylí 181
Juras Jindřich	Kobylí 323
Dušová Marta	Kobylí 645
Poulík Miroslav	Kobylí 418
Linetová Agneša	Kobylí 133
Svoboda Stanislav	Kobylí 627
Soukop František	Kobylí 352
Soukop Pavel	Kobylí 176
Kovářová Františka	Kobylí 471
Dostoupil Jaroslav	Kobylí 393
Oslzlá Marie	Kobylí 203
Michna Aleš	Kobylí 640
Riedlová Zdenka	Kobylí 614
Herzánová Božena	Kobylí 646
Ševelová Jaroslava	Kobylí 702
Krejčiřík Tomáš	Kobylí 651
Halmová Terezie	Kobylí 216
Nejedlíková Marie	Kobylí 142

Ve zpravodaji jsou zveřejněna pouze jména narozených dětí, u kterých rodiče dali souhlas se zveřejněním a jména zemřelých občanů, jejichž parte bylo zveřejněno na vývěsce OÚ. Současně žádáme rodiče, kteří se chtějí zúčastnit slavnostního vítání svého dítěte na OÚ Kobylí, aby se přišli po narození dítěte nahlásit do kanceláře OÚ.

Vinařská 50 v Kobylí

28. června 2025 se uskuteční již 25. ročník tradičního cyklistického závodu Vinařská 50, tentokrát u nás v Kobylí. Tento velmi oblíbený závod nabízí trasu o délce přibližně 50 kilometrů, která povede krásnou krajinou vinic a okolních obcí.

Účastníci se mohou těšit na náročnou, ale zároveň scénickou trasu, která je provede srdcem moravského vinařského kraje. Závod je vhodný pro širokou škálu cyklistů – od amatérů až po zkušené závodníky.

Registrace na závod je již otevřena a zájemci se mohou přihlásit prostřednictvím oficiálních webových stránek VINARSKA50.CZ Počet míst je omezen, proto je doporučeno neváhat s registrací a plánováním programu na začátek letošních prázdnin.

Pro diváky bude připraven doprovodný program včetně stánků s občerstvením, hudebních vystoupení a dalších aktivit. Akce je skvělou příležitostí pro rodiny s dětmi, aby strávily příjemný den plný sportu a zábavy. Ostatní návštěvníci a hosté mohou využít příležitosti a navštívit místní vinařství a ochutnat Kobylská vína.

Neváhejte a přijďte podpořit závodníky nebo se sami zúčastněte tohoto jedinečného sportovního podniku. Vinařská 50 v Kobylí slibuje nezapomenutelný zážitek pro všechny milovníky cyklistiky a dobrého vína.

CYKLISTICKÝ ZÁVOD VINICEMI JIŽNÍ MORAVY

VINAŘSKÁ 50

KOBYLÍ | SOBOTA 28. 6. 2025

START ZÁVODU v 10:00 hodin

Zvýhodněná registrace do **31. 5. 2025**

VINARSKA50.CZ

Mateřská škola Kobylí

Nový rok ve školce jsme tradičně zahájili Tříkrálovým koledováním, kdy jsme si vyrobili královské koruny a šli popřát hodně zdraví i babičkám na penzion. Pak jsme navštívili kostel, kde nás přivítal pan farář, aby nám ukázal betlém. Povyprávěl nám vánoční příběh o narození Ježíška i cestě Tří králů do Betléma. V komunitním centru nám pan farář ukázal svou sbírku betlémů a děti byly překvapené, z jakých různých materiálů lze betlém vyrobit. To jsme ještě nezkoušeli...

Zato děti každoročně v zimě vyrábí různá krmítka a dobrůtky pro ptáčky. Také se i s rodiči už poněkolikáté zapojily do ptačí hodinky, kdy na začátku ledna probíhá sčítání ptáků na zahradě nebo v našem okolí.

V lednu jsme navštívili Kino Koruna v Břeclavi, kde pro nás Divadlo věž Brno připravilo představení JAK UHLÍŘ SKOUMAL SVĚRÁK. Celý příběh se odehrává v televizním studiu, ve kterém se „na obrazovce" vystřídá spousta postav. Každá má svůj pořad, jehož podstatu tvoří písničky skladatelů Jaroslava Uhlíře, Petra Skoumala a Zdeňka Svěráka. A všechno dohromady byla prostě jedna velká legrace.

Protože v zimě nás vždycky víc potrápí různé nemoci, zaměřili jsme se na lidské tělo. Zkoumali jsme, jak funguje, jak se o ně máme starat a co všechno můžeme dělat, abychom předcházeli nemocem i úrazům. Stejně tak proběhlo v naší školce i vyšetření zraku, které nám opakovaně zajišťuje firma Prima Vizus a kterého se účastnila větší část dětí.

Během dalšího týdne se děti dověděly spoustu informací i o včeličkách. Co dělají včeličky i jak se o ně včelaři starají po celý rok. V pátek pak za námi přijel pan včelař, který sebou přivezl své pomůcky - ochranný oděv i nářadí pro včelaře. Dětem se moc líbilo, že si všechno mohly vyzkoušet. Také se dověděly ještě spoustu zajímavostí o životě v úlu, o vývoji včely i vzniku včelstev, nebo jak se včeličky mezi sebou domlouvají. Děti si mohly prohlédnout úl, rámečky i jak si včeličky staví plástve. Nejzajímavější pro děti bylo pozorování živých včeliček v proskleném úlu. A nakonec každý dostal na ochutnání lžičku slaďoučkého medu.

K tomuto období patří karnevaly, a tak se i naše děti dočkaly. Každý si připravil masku své oblíbené postavy a maškarní karneval v naší školce mohl začít. Nejdříve byla promenáda a představování jednotlivých masek, a pak nás čekalo tancování, spoustu soutěží a her. Nezapomněli jsme navštívit ani na kamarády ze druhých tříd, se kterými jsme si zasoutěžili. Nakonec si všichni společně zatancovali a užili si zábavu i s nafukovacími balónky. Po karnevalu nás čekal masopust a s ním spojené tradice a zvyky, včetně pečení sladkostí.

Předškoláci se už od začátku ledna poctivě připravují do školy v edukativně stimulačních skupinkách, nově pod vedením paní učitelek Marty Křivkové a Blanky Helešicové. Edukativně stimulační skupinky jsou programem, který si klade za cíl komplexní a systematický rozvoj předškolních dětí. Hravou formou podněcuje schopnosti, dovednosti a funkce důležité pro zvládání trivia (tj. pro budoucí čtení, psaní, počítání). Snaží se v dětech probouzet zvídavost, pomáhá jim postupně si zvykat na cílenou práci, soustředit se na činnosti úkolového typu, pracovat a komunikovat v kolektivu, dodržovat pravidla. Program skupinek je rozvržen do 10 lekcí.

Každá lekce má svou pravidelnou strukturu, jednotlivé činnosti se střídají a navazují na sebe. Postupuje se po krocích od jednoduššího ke složitějšímu, od dílčího ke komplexnějšímu. S dítětem je vždy přítomen jeden z rodičů. A protože už máme za sebou větší část této přípravy, brzy se předškoláci seznámí s velkými kamarády – svými patrony, žáky 8. tříd. Těšíme se, až je přivítáme u nás ve školce. Poté zase patroni provedou své předškoláky po základní škole a nastíní jim, jak to v základní škole chodí. Předškolákům přejeme, aby s úsměvem zvládli nejen zápis do 1. třídy, ale aby se do školy těšili také v září.

Krásné jaro za celou mateřskou školu přeje
Blanka Helešicová

Informace z knihovny

Knihovna v roce 2024

V roce 2024 bylo zaregistrováno 286 platících čtenářů (72 mužů, 214 žen), z toho 106 čtenářů do 15 let, knihovnu navštívilo 3 009 uživatelů, kteří si vypůjčili 8 970 dokumentů. Z jiných knihoven bylo vypůjčeno 40 knih, z výměnného fondu Břeclav bylo přivezeno 172 svazků. Knihovnou bylo uspořádáno celkem 35 kulturních akcí pro školy a veřejnost, kterých se zúčastnilo 637 návštěvníků.

Bylo zaevidováno 238 nových knih. Převážná část byla zakoupena prostřednictvím akvizičního portálu Team Library, který umožňuje knihovnám nákup nových knih se slevou 30 až 33 %. Využíváme rovněž projekt Česká knihovna na doplnění fondu nekomerční českou literaturou.

Čtenáři mohou využívat on-line katalog knih, který je přístupný na našem webu, vstupovat do svého čtenářského konta, vybírat a objednávat si knihy z domova a v knihovně si je pouze vyzvednout, popřípadě si rezervovat tituly, které momentálně nejsou k dispozici.

Táňa Rosochová, knihovnice

Jak se po kobylsky řekne doktor aneb Na slovíčko s MUDr. Debefem

Za ta dlouhá léta, co se přátelíme, jsme toho probrali víc než dost. Ale na spoustu věcí ještě řeč nedošla. Tak se ptám teď. A možná vás, vážení čtenáři, něco z toho bude zajímat také. Nuže – na slovíčko...

1. Jak se stalo, že ses 1. 7. 1980 ocitl právě u nás v Kobylí?

V Šumperku, kde jsme tehdy s Jitkou (Dr. Debefovou - manželkou) - od promoce pracovali, nám nevyhovovalo pracovní zařazení, a tak jsme začali hledat příležitosti jinde. Osud nám nahrál. Jitčina maminka (jak my říkáme stařenka) šla do důchodu. Mohla nám tudíž pomoci s děckama a my jsme mohli oba pracovat, i když byli nemocní. To znamenalo dostat se někam blízko Ždánic, kde bydlela a odkud Jitka pocházela. Z možností, které se tehdy - snad taky řízením osudu - nabízely, padla volba právě na Kobylí. Volná ordinace byla totiž k mání i v sousedních Bořeticích. Nebylo o čem dál přemýšlet.

2. Jak jsme se brzy přesvědčili, Kobylí se pro Tebe nemělo stát jen jakousi přestupnou stanicí, dočasným řešením, než odrostou děcka, ale opravdovým domovem. Důkazem je skutečnost, že už v roce 1983 jste si zde koupili pozemek a po třech letech jste se už stěhovali do vlastního domku. Mnozí si pamatujeme, že jste stavěli svépomocí... Kobylí vám tedy muselo stát za to. Po životě v Šumperku to určitě byla velká změna. Bylo něco, co tě tu překvapilo, potěšilo?

Ani ne tak překvapilo, jako spíš potěšilo, že se naplnilo moje očekávání. V Šumperku žila mnohem pestřejší směsice lidí, včetně kolegů, herců a jiných umělců, setkání s nimi byla samozřejmě inspirativní a příjemná. Tady však vládne daleko větší pospolitost, společenský život, lidé se daleko více scházeli ve sklepech u vína jen tak, pro radost, pro společné povídání a zpívání...

3. Co ses jako nový, navíc mladý zdejší občan musel naučit?

Vystupovat v roli doktora. Ne kamaráda. Doktor, to je autorita, zodpovědnost, jeho slovo má váhu, musí si dobře rozmyslet, co řekne a jak jeho slova zapůsobí.

4. Kdy jsi pocítil, že už nejsi jen z Kobylí, ale že jsi opravdový Kobylák?

Já jsem se za Kobyláka považoval hned. Odjakživa jsem se tady cítil doma a taky jsem se tak choval. Třeba mne ani nenapadlo, že by kluci chodili do školky a do školy jinam než do Kobylí.

5. Které vlastnosti či schopnosti v souvislosti se svou prací-si na sobě nejvíc ceníš? Co ti pomáhá nést tíhu svého povolání?

Schopnost oddělit, odlišit.

(Místo dalšího vysvětlování začal zpívat. Modlitbu od sourozenců Ulrychových. Lepší odpověď mi nemohl dát. Tomáš umí celý ten nádherný a moudrý text nazpaměť, já jsem nyní vybrala jen to, co jeho odpověď vystihuje nejlépe.)

Dej, ať zlomím svoji pýchu, dej mi hledat pokoru.
Když se trápím zbytečnostmi ať pohlédnu nahoru.
A dej mi sílu snášet pokorně, co změnit nemám sil,
odvahu, abych to, nač stačím, na tomhle světě pozměnil.
A také prostý rozum, který vždycky správně rozezná,
co se změnit nedá a co se změnit dá.

6. Změnil se nějak za dobu tvého působení u nás přístup pacientů ke svému zdraví?

Vždycky jsem se svým pacientům snažil vysvětlit možnosti, jak ovlivnit důsledky chronických nemocí. Třeba i díky tomu přebírají více odpovědnost za svůj život a zdraví. Když jsem do Kobylí nastoupil, bylo tu v roce 1979/80 evidováno 40 mozkových mrtvic. Od r. 1987 je to díky prevenci a léčení (především vysokého tlaku) 5-6 ročně...

7. Všichni víme, kolik energie a času jsi nám věnoval ty. Čím jsme naopak obdarovali my pacienti tebe?

Právě dobrým pocitem z toho, že si mnozí uvědomili, že ty mé rady a doporučení měly smysl a fungovaly. Nejméně 26 mužů žije i dnes proto, že byli vyšetřeni prstem v konečníku... Stačilo by vám to k uspokojení ze života?

8. Říká se se, že doktor léčí, ale příroda uzdravuje. Co ty na to?

Hippokrates řekl, že každý organismus má svého vnitřního lékaře, který uzdraví, zahojí rány. A úkolem nás lékařů je, abychom mu umetli cestičku, odstranili překážky, aby on, ten vnitřní, mohl dělat svou práci. Tím se zase vracíme k té pokoře...

9. Kromě té pokory - jaký dar jsi ještě dostal do vínku? A být v roli sudičky - co bys přisoudil dnešním novorozencům ty?

Rozum. Já sám bych k tomu ještě přidal cit a smysl pro rodinu. Aby včas poznali, na čem opravdu záleží.

10. Na co jsi jako lékař nejvíce hrdý?

Samozřejmě na svou ordinaci a její vybavení - mimochodem první čtyři soukromé ordinace v okrese Břeclav jsme zřídili my s manželkou a manželé Diblíkovi. Hlavně jsem ale hrdý na to, že se mi povedlo přesvědčit své pacienty, aby měli zodpovědnější přístup k vlastnímu zdraví.

11. Ukončit kariéru po tolika letech náročné a vyčerpávající práce, nebo spíše služby, musí být jistě úleva, ale také velká změna, s níž se nebude snadné hned tak vyrovnat.

Největší změna mne čeká doma, kde jsem zvyklý, že mi moje žena Anička zajišťuje kompletní servis – nestarám se o nic, co je spojeno s provozem domu a zahrady. Bude pro nás asi dost obtížné najít si svoje „místo na slunci" – nově si rozdělit kompetence a najít nový smysl života.

12. S jakým pocitem odcházíš?

Zestárl jsem, změnila se doba a s ní i společenská poptávka. Myslím, že odcházím právě včas. S pocitem, že jsem udělal, co jsem udělat mohl a měl. Měl jsem v životě obrovské štěstí, že jsem mohl svoje „všeobecné praktické rodinné lékařství" provozovat. Dnes už pro tento přístup není v systému místo. A na svůj profesní život vzpomínám a vzpomínat budu s láskou a vděčností. A taky se špetkou hrdosti.

Krásná tečka za naším povídáním, myslím. Ale já tu mám ještě jednu malou perličku. Od dětství sem do Kobylí jezdil k babičce jistý Pražák. Jednou, coby už dospělý, se dr. Debefovi zmínil, že si celé dětství myslel, že po kobylsky se doktor řekne „debef". Co dodat...?

MUDr. Tomáš Debef se nesmazatelně vryl do historie naší obce. Své povolání – po vzoru svého otce - bral nejen jako seberealizaci, ale jako službu lidem. Tomu napomáhala nejen jeho erudice, posilovaná průběžným vzděláváním i znalostí zdejších poměrů, nadstandardně vybavená ordinace, mimořádně vstřícná ordinační doba včetně pravidelné ranní ordinace ve volných dnech, ale též jeho osobní, lidský přístup a snaha ihned vyřešit, ošetřit, co se dalo, abychom s každou drobností nemuseli k odbornému lékaři. Tím vším, ač oficiálně lékař praktický, v míře vrchovaté naplňoval obsah pojmu dnes už bohužel téměř zapomenutého - pojmu rodinný lékař.

Jarmila Borovičková

Jen krátce při poděkování MUDr. Tomášovi Debefovi na OÚ Kobylí 20.února 2025 při jeho ukončení lékařské praxe v Kobylí a okolí

Protože mně předřečníci sebrali tak řečeno vítr od huby, tak já mu alespoň tímto děkuju za jeho angažovanost pro Kobylí, mj. i za funkci člena Obecního zastupitelstva a Obecní rady, kterou vykonával v letech 1990 – 2002 (3 volební období)! A jen trochu k odlehčení: jak už bylo řečeno, s rodinou postavil rodinný dům, kde dodnes bydlí, ale na venkovní kamennou zídku si zavolal mistra kameníka. Protože s ním ale nebyl nějak spokojen, poslal ho „do pryč" a zídku dokončil sám! Doktor Debef: „Ne že bych ho zahnal, ale bylo mu už tehdy 90 roků, tak se mi ho zželelo, a dodělal jsem to fakt sám."

Vyprávěl Jara Kovář: „Jednou mě zavolal Tomáš, že má doma problém. Přijel jsem a sklep má plný vody – do stropu. Říkám, musí se nějak zastavit voda! Nezaváhal, shodil oblečení, po hlavě skočil do vody a když po pár minutách vyplaval, tak jen řekl, volej hasiče!"

Doktor Debef: „No bylo to 20 cm od stropu."

Ještě něco od Jožky Kaně: „Jednou při cestě z práce, jezdily tenkrát ty menší autobusy a vůbec netopily. Zima jak sviňa, třepali jsme se zimou v kabátech, najednou haló, kluci ukazují z okna a venku nás předjíždí dr. Debef v autě se staženou střechou a v košili s krátkým rukávem!"

Doktor Debef: „Bez komentáře!"

V srpnu 2000 jsme jeli na veletrh do Hanoveru. Po ujetí asi 150 km od 1. noclehu se ozval dr. Debef, že na hotelu zapomněl příruční kabelu s léky! Samozřejmě jsme se vrátili, kabela se našla a díky tomu při cestě zpět, když mě rozbolely zuby, mně pan doktor podal lék, vyndal skleněnou karafu, dolil Becherovkou a k mému údivu řekl: „Pamatuj, to co ti podá doktor, je vždy ku pomoci." Ještě jednou dolil a…

Doktor Debef: „No a, pomohlo to?"

A ještě nakonec oslavenec doktor Debef: „A pamatuješ na naše vystoupení z jeviště při plesu okresní samosprávy na zámku v Mikulově?"

„Tá kobylská dědina…**a zpívají všichni…!!!"**

Pane doktore, tak velké díky a jen vše nej a hlavně zdraví i dál přeje

Jara Otáhal

Na Panských mlatech

Ve čtvrtek 30. ledna jsme se znovu setkali na Panských mlatech. Přijela za námi mladá lékařka Tereza Sovová, která ještě jako medička strávila rok na, pro nás velmi exotickém místě, ostrově Papua – Nová Guinea. Po krátkém představení místa a důvodů, proč se dostala na takové místo, se rozvinula debata moderovaná Martinem Novákem, kdy jsme nakoukli do prostředí, které je dalece vzdálené naší životní realitě. Díky tomu, že Tereza Sovová pracovala ve škole nejen jako zdravotník, ale i vyučující, měli jsme možnost dozvědět se více i o školském systému a o životě papuánských rodin. Bylo to inspirující setkání, i když bych řekla, že asi nikdo se na Papuu – Novou Guineu jen tak nevydá.

V předposlední únorový pátek se Panské mlaty zaplnily do posledního místečka. Přijeli k nám z Podluží na foklorní večer CM Břeclavan s primášem Františkem Blažkem spolu se zpěváky Jiljím Herzánem, Jaroslavem Švachem a Zuzanou Martínkovou.

Průvodcem večera byl Jaroslav Kovařík, který spolu s hosty vzpomínal na hudební osobnosti regionu Podluží, jako byl Jožka Severín, Jožka Kobzík, Marie Sochorová – Malčicová, Božena Šebetovská, František Hřebačka – Fanoš Mikulecký a další. Povídání proložily písně v podání hostů za doprovodu Břeclavanu. Příjemný večer utekl jako voda.

V pátek 28. března si budeme povídat o osvobozování Hustopečska s paní Soňou Holečkovou, kde připomeneme 80. výročí konce 2. světové války. V květnu se můžete těšit na večer s fotbalovými internacionály Ladislavem Vízkem a Antonínem Panenkou a na divadelní představení s názvem Čecháčci a Čoboláci, jak název napovídá, budou se s humorem přetřásat „národnostní rozdíly" mezi Čechy a Slováky. V červnu bude na Panských mlatech vystavovat malíř a výtvarník František Pavlica, kterého určitě znáte jako poetického ilustrátora knih Jdu Slováckem krásným Jiřího Jilíka.

Máte se na co těšit a my se těšíme na vás.

Za Galerii Panský mlaty Mgr. Blanka Hrabalová

Taneční kurz v sokolovně

Osm lekcí plných elegance a pohybu

V uplynulých týdnech měli milovníci tance jedinečnou příležitost zdokonalit své kroky a naučit se nové taneční figury díky tanečnímu kurzu pořádanému tanečním klubem Orion z Hodonína. Pod vedením zkušeného lektora Rudolfa Jelínka a jeho partnerky jsme absolvovali osm lekcí, během nichž jsme se zdokonalili ve standartních tancích, a to ve valčíku, waltzu i tangu.

Kurz byl nejen příležitostí k získání nových dovedností, ale také příjemným společenským setkáním. Vrcholem celé taneční sezóny pak byla poslední, osmá lekce, která měla podobu slavnostní prodloužené s občerstvením. Tanečníci si mohli užít nejen tanec, ale i přátelskou atmosféru a sdílení radosti z pohybu.

Velké poděkování patří obci za poskytnutí sálu sokolovny, díky čemuž se mohla tato inspirativní akce uskutečnit. Pokud vás tanec baví a chtěli byste se přidat, máte šanci! Na podzim plánujeme kurz opakovat, a tak se těšíme na všechny nové i stávající taneční nadšence. Přijďte se naučit něco nového a užít si tu radost z tance!

Pavel Kuba

I takový lidé mají kořeny v Kobylí

Asi před třemi měsíci se mi náhodou dostal do rukou časopis Respekt z července 2022 a rozhodla jsem se s Vámi podělit s jedním z článků. Jeho autorkou je Michaela Mlíčková Jelínková, spisovatelka a publicistka, která se zabývá mezinárodními vztahy a Evropskou unií a vedla rozhovor s Ronem Bartkem – část v roce 2019 a část v roce 2020.

Ronald Bartek – významný člen diplomatického týmu, který vyjednával dohodu mezi SSSR a USA o likvidaci raket středního doletu a kratšího doletu – její podpis v roce 1987

Občan Spojených států, který se hrdě hlásí ke svým kořenům v České republice. „Miluji Prahu, je nádherná a když se jí procházím, cítím silnou vazbu. I moji moravští prarodiče na otázku „Odkud jste?" odpovídali z „Prahy", protože to jméno v Americe zná snad každý. O rodině svého otce vím jen to, že pocházel z Česka a praděda byl Němec. Jméno Bartek se vyskytuje hodně kolem Uherského Hradiště na jižní Moravě. No a jižní Morava, tam je přece Kobylí, kde se narodila moje babička – Brdečková. Je to také vynikající vinařská oblast. Při jednom pobytu v Praze jsme si s mou ženou Ráchel dali k večeři červené víno z Kobylí, a to bylo velmi dobré." Pak také vyprávěl, jak si jednou při pobytu v České republice udělal výlet do Kobylí a hledal rodinu Brdečkovu, která spolu s rodinou Otáhalovou odešla do Texasu. „Každopádně jsem asi tak z devadesáti procent Čech," směje se po americku.

Proti železné oponě

Ron Bartek prožil první část svého života ve stínu hrozby globální války a jaderného konfliktu. K tomu s vědomím, že vlast jeho předků se nachází na druhé, nepřátelské straně. V roce, kdy se komunisté chopili moci v Československu a začala první berlínská krize, mu bylo pět let. V roce listopadové revoluce mu bylo šestačtyřicet.

„Už na střední škole jsem věděl, že chci nějak přispět k prolomení železné opony. Pomoct ukončit studenoválečnou konfrontaci mezi Ruskem a USA, mezi Varšavskou smlouvou a NATO. S tím jsem šel na West Point," komentuje jednu z motivací, kvůli níž vystudoval prestižní a náročnou vojenskou akademii. „Tato moje touha se dál prohloubila, když jsem začal studovat ruštinu."

Mladý americký důstojník se nejprve dostal do Koreje, bylo to už relativně dlouho po koci jednoho z prvních konfliktů studené války, kdy proti sobě sovětský a západní blok bojovaly prostřednictvím jiných spojeneckých zemí. Ron Bartek pracoval v demilitarizovaném pásmu mezi Severní a Jižní Koreou, kterou ustavily dohody o příměří.

Brzy nato se ocitl v dalším konfliktu – tentokrát horkém. Sloužil ve vietnamské válce, kdy americká armáda bojovala na území Jižního Vietnamu proti partyzánům ze Severního Vietnamu, podporovaného sovětským blokem. Tato válka, v níž zemřely desítky tisíc Američanů, se postupně stala ve Spojených státech velmi nepopulární. „Tam jsem hned věděl, že je něco špatně. Vojenská povinnost mi ale velela tam zůstat," vzpomíná Bartek.

Na otázku, zda se přímo účastnil bojů, odpovídá: „Byl jsem v pozici, kdy jsem jen rozhodoval, kdy se jaká složka přesune kam. Sám jsem nikoho nezabil, ani v Koreji, ani ve Vietnamu." Po návratu se – spolu se čtyřmi dalšími absolventy West Pointu – rozhodl o svých zkušenostech z Vietnamu svědčit před příslušným výborem Kongresu. Vypovídal podle toho, co zažil, a v souladu se svým svědomím: tedy kriticky vůči americkému postupu. Následně se účastnil i veřejných protiválečných protestů, které tehdy Ameriku masově zasáhly.

Posléze se nějaký čas věnoval dalšímu zevrubnému studiu ruské historie a literatury v magisterském oboru. Když studia dokončil, chtěl znovu sloužit americké vlasti a využít nově nabyté znalosti ruštiny. „Plánoval jsem uplatnit se v oblasti jaderného odzbrojení a vztahů se SSSR. Prošel jsem několika pohovory, vše vypadalo nadějně. Řekli mi, že mám skvělé předpoklady a že teď jen ještě provedou obvyklé rutinní šetření a ozvou se za pár týdnů. Nakonec mi oznámili, že jsem neuspěl," vzpomíná Ron Bartek. Později zjistil, že důvodem odmítnutí skutečně bylo jeho angažmá proti válce ve Vietnamu. „Vyptávali se spolužáků a řadě z nich byl můj protiválečný postoj podezřelý. Navíc jsem se hlásil na pracovní místo, o které se ucházela spousta lidí. Takže já jsem nebyl dost důvěryhodný."

Tajní Čechoslováci

Ron Bartek se tedy rozhodl zcela změnit obor a obrátil se ke své druhé vášni: vzdělání. Několik roků učil humanitní předměty na střední škole ve Virginni. Mezi studenty byl oblíbeny, dokonce získal místní ocenění pro nejlepšího učitele. Až na konci sedmdesátých let se muž s vojenskými zkušenostmi přece jen do státních služeb vrátil – stals se analytikem ruského jaderného programu v CIA. „Nejdřív mi také nevěřili, ale nakonec mě vzali."

Dalších šest let tak bylo jeho úkolem vyhodnocovat vysoce citlivé informace. Ty se pak dostávaly především k americkým delegacím, které vyjednávaly o kontrole zbrojení, jaderných raketách, chemických a biologických zbraních. Pak přešel na americké ministerstvo zahraničí, které ho poslalo do samotného centra vyjednávání – Ženevy, města neutrálního Švýcarska, tradičního místa setkávání diplomatů.

Coby pracovník stále americké delegace pro jaderné odzbrojení strávil v Ženevě klíčovou dobu let 1986 a 1987, kdy už se americké a sovětské vztahy – po příchodu nového vůdce SSSR Michaila Gorbačova – postupně zlepšovaly. Ron Bartek dokončoval klíčová jednání se sovětskou stranou, mimo jiné vedl pracovní skupinu, která připravila součást dohody o likvidaci raket středního a kratšího doletu (anglicky – The Intermediate-Range Nuclear Forces Treaty neboli INF). Konkrétně šlo o protokol stanovující, jakým způsobem bude ničena ta která hlavice či odpalovací zařízení.

„Teď už to můžu říct," vzpomene si Ron Bartek na zajímavou historku: diplomati tehdejšího komunistického Československa podle něj dávali Američanům tipy, jak nejlépe vyjednávat se Sověty. „Znali jejich mentalitu, věděli, co na ně bude platit, co Rusové očekávají, a tak dále. I když oficiálně směli samozřejmě spolupracovat pouze se Sověty. Myslím, že se skvěle ukázal český duch. Chtěli jste, aby se odzbrojení povedlo, a udělali jste, co jste mohli. Ti diplomaté byli více Češi, než byli komunisti," vypráví.

Ron Bartek byl i u toho, když velvyslanci parafovali jednotlivé stránky smlouvy INF. Stvrzovali tak, že ruské verze souhlasí s anglickou, a smlouva je tedy platná. „Přistáli jsme ve Washingtonu 7. prosince 1987 a už další den smlouvu podepsali Ronald Reagan s Michailem Gorbačovem v Bílém domě," vzpomíná expert. Ta chvíle byla zásadním momentem, který významně snížil riziko propuknutí nukleární války: v Evropě zásadně ubylo jaderných zbraní, které mohly za krátkou dobu zničit velká města kontinentu. Do několika let studená válka skončila, sovětský blok se rozpadl a Češi získali svobodu.

Bartekův sen o konci železné opony se splnil. Přesto v oboru pracoval dál, chtěl si být jistý, že smlouva skutečně povede k odstranění raket středního a kratšího doletu, a to i po zániku Sovětského svazu. Působil jako expert radící příslušnému výboru americké Sněmovny reprezentantů. „Podařilo se nám uvolnit velké peníze z rozpočtu obrany, z nichž se následně financovaly mise, které dohlížely na to, aby Rusové své zbraně skutečně zničili, a to bezpečným způsobem. Šlo samozřejmě také o to, aby jaderné zbraně neskončily v rukách teroristů," vypočítává.

Na otázku, zda celou dobu věděl, že se jednou železnou oponu povede zničit a studenou válku ukončit, Ben Bartek vrtí hlavou. „Takové věci člověk nemůže vědět. Ale doufal jsem – všichni jsme doufali." Na otázku, co si myslí o vypovězení smlouvy INF Donaldem Trumpem v roce 2019, tedy po dvaatřiceti letech, odpovídá Bartek jasně: „Byla to chyba."

Tolik článek. Nyní se ale vraťme zpět do roku 2025 a zamysleme se nad současným děním.

Blažena Otáhalová

Akce v muzeu

V závěru roku 2024 jsme v muzeu uspořádali již tradiční Advent v muzeu a křest knihy Jarmily Veselé.

Odpolední „Advent v muzeu, aneb na Vánoce dlúhý noce" byl milým setkáním s kulturním programem. Za podpory dětského folklorního kroužku Sluníčko přiblížil tradiční adventní zvyky. Minijarmark nabídl drobné, převážně ručně vyráběné dárkové předměty od místních či blízkých výrobců.

Kniha „Z V/veselej chalupy" je uspořádaným výběrem vzpomínek a knižní prvotinou nyní již pětadevadesátileté paní Jarmily Veselé rozené Dufkové, rodačky ze súsedních Bořetic, provdané do Kobylí za Františka Veselého. Ke slavnostnímu křtu knihy se v muzeu sešlo bezmála stovka gratulantů. Kmotry byli dva starostové (Kobylí, Bořetice), jeden prezident (Republika Kraví hora) a jeden mistr světa. Ozdobou byla osobní účast autorky, která svou knihu podepisovala a podepisovala. V kulturním programu vystoupil syn autorky Vítězslav Veselý. Pan Michal Huvar za nakladatelství Carpe diem tuto akci zhodnotil slovy: Pro mne to byl jeden z nejkrásnějších křtů za celou dobu, co knihy vydávám /od roku 1997/. Knihu, bylo možné zakoupit v muzeu, naše zásoba rychle došla a čekáme na dotisk.

KLUB PŘÁTEL HISTORIE

MUZEUM KOBYLÍ

Počátek roku bývá v muzeu klidný. Přichází čas na velký úklid, inventury a přípravu akcí, výstav a besed v nadcházející sezoně. Pro veřejnost je muzeum otevřeno jen o sobotách a o nedělích od 14 do 17 hodin.

Koncem ledna jsme v muzeu uspořádali besedu s učitelem hudby Oldřichem Jeřábkem, který v listopadu roku 2024 oslavil 95 let. Jako učitel LŠU ve Velkých Pavlovicích působil od roku 1953 do 2003. Pobesedovat se svým učitelem došlo hodně jeho bývalých žáků a jako pedagog vychoval i řadu kobylských muzikantů. Krásné, poutavé, veselé i dojemné vyprávění hudebně doprovodila bývalá kolegyně a někdejší dlouholetá ředitelka ZUŠ Velké Pavlovic paní Milena Karberová. Na závěr jsme si „všeci" s chutí zazpívali.

V únoru se v muzeu dralo peří. Chceme ukazovat tuto téměř zapomenutou činnost, která byla v dobách minulých běžná téměř v každé chalupě. Již třetím rokem je draní veřejné, to znamená, že se draní mohou zúčastnit i běžní návštěvníci muzea. Letos se zapojily dvě přespolní rodiny s dětmi a podpořit nás došly i děti z FK Slunéčko, které si práci vyzkoušely a také nám zazpívaly. Jsme přesvědčeni, že i v době moderních technologií je nutné připomínat činnosti, které si mladší generace již nepamatuje a možná ani neví, co si například pod pojmem draní má představit. Samozřejmě nechyběla ani závěrečná dodírka s aldamášem.

Akce „Masopustní dobroty v muzeu" již tradičně v zimním období přiláká do muzea další návštěvníky. Tetičky připravily obvyklé masopustní (ostatkový) dobroty a po celé odpoledne byly v muzeu nabízeny k ochutnávce. V letošním roce ochutnávky obohatilo vystoupení FK Slunéčko pod vedením Jany Otáhalové. Děti byly ustrojeny v pestrých masopustních maškarách a připravily nám krásný zážitek. Ostatky v muzeu se stávají již tradiční vyhledávanou akcí.

Co nás čeká

Začátkem března, již tradičně pořádáme besedu s filmem a vzpomínkami. Pan Michal Huvar z Brumovic nám bude jistě poutavě vyprávět o svém setkání a následné spolupráci s populárními osobnostmi, Oldřichem Kaiserem, Jiřím Lábusem, Janou Paulovou, Michalem Davidem, Dášou Vokatou a dalšími. Video projekce a závěrečná oslava také připomene svátek žen (MDŽ).

V dubnu (5. 4. v 15:00 hod.) proběhne Výstava fotografií s vernisáží dokumentárního fotografa Jindřicha Štreita. V kulturním programu vystoupí Tomáš Kočko. Plánujeme besedu o Kobylském jezeře s přednášejícím RNDr. Janem Květem a dalšími hosty. Velikonoce v muzeu doprovodí FK Slunéčko a velikonoční minijarmark. Budeme opět součástí vinařské akce, kterou již mnoho let podporujeme, nastrojíme se do selského všedního kroje a přichystáme tradiční místní pochutiny. Účastníci mají Putování po kobylských uličkách ve velké oblibě a rádi se za námi do muzea vrací. V květnu, nás čeká Vesmírná beseda za účasti dvou kosmonautů a ředitele hvězdárny Brno. Dětské hodečky se tentokrát budou konat v sobotu dne 31. 5. 2025, jako tradiční a oblíbená akce pro naše nejmenší, kterou pořádáme ve spolupráci se ZŠ Kobylí, Kobylskou chasou a obcí Kobylí. Letos, po dobré zkušenosti z minulých let, bude následovat večerní Hodečková zábava.

Z dalších plánovaných akcí se můžete v létě těšit na chystané výstavy s vernisáží - modrotisk v muzeu, o vinařích a vinohradnictví, fotografie Radka Severy. Nebude chybět ani letní koncert a stylový vzpomínkový podvečer s módní přehlídkou (tentokrát se vrátíme do sedmdesátých let). Pokračujeme s představováním starých řemesel na dvoře muzea. Podzim bude opět v režii tradičních akcí, jak vinařských, tak našich - vaření trnek, šlapání zelí, zabijačkové hody.

Také připravujeme vydání knihy příběhů našich občanů z období první poloviny 20 století a v závěru roku plánujeme oslavu k 30. výročí založení Klubu přátel historie Kobylí.

Tož dojdite se pobavit nebo enom podívat. Těšíme se na Vás.

Radoslava Bureš Obadalová
Klub přátel historie Kobylí

Neměli by být zapomenuti

Bratr spisovatelky Augusty Šebestové a švagr Aloise Mrštíka byl jedním z typických představitelů staré učitelské pokrokové gardy a příslušník pokrokové buditelské rodiny, v jejíž tradici vedle osvětové práce mezi lidem bylo pečlivé studium národopisu.

Spisovatel Jan Herben, rodák ze sousedních Brumovic, politický předválečný spolupracovník Masarykův byl jeho důvěrným přítelem. Ve 3. vydání své kroniky mu v únoru 1919 vepsal tyto řádky:

„Buď zdráv, milý příteli a soudruhu mládí! Ty ses vrátil už do Kobylí jako učitelský pensista na odpočinek, já konám své řemeslo politické a literární ještě při dobrém zdraví a do Brumovic se asi už nevrátím. Z těch našich dědin vydávali jsme se před 40 lety na výpravy do světa za svými ideály. Naše horoucí sny byly předstiženy za našeho života. Třeba jsme byli domýšliví, přece jsme nedoufali ani ve snách v tom, o čem mluvíme dnes s dechem zatajeným. Náš národ stal se svobodným. Máme Československou republiku. Jejím prvním prezidentem je rodák našeho kraje T.G.Masaryk. Dávám si často otázku: Přispěla k tomu naše generace? Přispěli jsme k tomu něčím i my první inteligence z našich vesnic? Aspoň k tomu, aby ty naše dědiny dovedly nyní už pochopit, co je jejich povinností občanskou, politickou, hospodářskou a sociální? Žijí tam mezi Moravou a Dyjí občané a občanky mladé republiky? Byl bych šťasten, kdybych od Tebe slyšel dobrou odpověď, neboť tys míval vždy oči pronikavé a rozum skeptický. Tvůj. J.H.“

Jan Herben dostal na tyto otázky odpověď jak ústní, tak písemnou. Částí této odpovědi byly zajisté i záznamy Methoda Bezděka v kobylské kronice. V jeho řádcích lze čísti nejenom úctu k úspěchu, ale i víru v národ a svůj kmen v jeho schopnosti. Druhou odpovědí je sám životopis Methoda Bezděka, ...byl vzorným, obětavým, rozšafným otcem a přítelem. Svému rodnému kraji byl především jiným dobrým učitelem v tom nejlepším slova smyslu. Byl z té učitelské generace, která byla vychována buditelskými nadšenci a romantiky, která však v žádném romantismu neustrnula, nýbrž dovedla prohlubovat své vědění a rozšiřovat své obzory ruku v ruce s velikým kulturním rozmachem českého národa na sklonku 19. století a na počátku 20. století. Byla to generace ovlivňovaná myšlenkově politickou a kulturní činností profesora dr. Masaryka, generace učitelů, kterým práce ve škole i kulturní činnost mimo školu, apoštolování hospodářské drobné práce a národního sebevědomí a pokroku byla náplní celého života.

V pátém čísle V. ročníku „Moravskoslezského věstníku penzionovaného učitelstva“ napsal jeho kolega-penzista pod značkou V.P. o něm toto:

„Method Bezděk narodil se dne 27.února 1860 v Kobylí na Moravě. Kde jeho otec byl obchodníkem, rolníkem a známým osvětovým pracovníkem. Kulturní prostředí, v němž mladý Method vyrůstal, je výstižně popsáno v Herbenově románě „Do třetího a čtvrtého pokolení“. Studoval dvě třídy německé reálky v Hustopečích, dvě další třídy německé reálky v Brně a pak český učitelský ústav v Brně. Maturoval roku 1879. Po zkoušce dospělosti byl ustanoven zatímním podučitelem v Lanžhotě, po roce podučitelem v Čejkovicích a po zkoušce učitelské způsobilosti v roce 1882 učitelem tamtéž. Pak byl rok správcem školy v Terezíně, tři roky nadučitelem na Čejči, čtyři roky v Hroznové Lhotě nadučitelem a konečně od roku 1907 až do 31. března 1918 nadučitelem v Rohatci, tj. až do svého penzionování.

Method Bezděk
(27. 2. 1860 - 11. 1. 1935)

V roce 1896 dostalo se mu pochvalného uznání zemské školní rady za zvelebení čejčské školy, v roce 1905 pochvalného uznání a čestného daru za vzorně ošetřovanou zahradu školní. Absolvoval také několik odborných kurzů. V Hroznové Lhotě a Rohatci uvedl v život pětiměsíční zimní večerní hospodářské školy. Byl velmi dobrým a nevšedně schopným učitelem ... byl z mála lidí, kteří rozumí úsměvům života. Ze svého bohatého duševního fondu – uměl dokonale německy, francouzsky a slušně rusky – dovedl dáti mnoho nejen svým vlastním dětem, ale i všem svým žákům.

Měl nevšední smysl dobrého člověka pro humor, byl každým coulem gentleman, který rozumí lidem, lidským slabostem a který dovede lidi omlouvati. On to byl, který přiměl svou sestru, Augustu Šebestovou k napsání díla „Lidské dokumenty“, on dal podnět k její bohaté národopisné činnosti.

Byl také důvěrným přítelem dr. Herbena, jemuž opatřil mnoho materiálu k jeho národopisným pracím. Sám byl velkým znalcem slováckého národopisu, spolupracovníkem Františka Bartoše, Leoše Janáčka, Vorla, Josefa Klvaně, Krece atd. Nasbíral na sto slováckých písniček a zejména v písničkách svého rodného kraje byl znalcem nad jiné povolaným. V jeho rodině velmi často bývaly návštěvou umělci, spisovatelé, malíři, vždy bývalo u nich rušno, živo a veselo.

Ve školách, na nichž působil, prováděl nákladné opravy, pořizoval rozsáhlé žákovské knihovny, bohaté učitelské knihovny i bohatě vybavené školní kabinety, jež byly jeho pýchou. Aby těchto cílů dosáhl, dovedl uplatniti všechny své dobré vlastnosti a schopnosti jednati s lidmi a připraviti si takovou situaci, aby se potřebné náklady na školu hladce povolovaly. Jaké vážnosti se těšil mezi učitelstvem, toho důkazem jest, že po mnoho let býval předsedou učitelského spolku „Jan Amos Komenský" v Hodoníně. I na svém zaslouženém odpočinku neoddal se neplodnému klidu a věnoval se ušlechtilé práci jako kronikář své rodné obce. A také tuto práci konal s celým svým zájmem."

Byl jedním z typických představitelů staré učitelské pokrokové gardy a příslušník pokrokové buditelské rodiny, v jejíž tradici vedle osvětové práce mezi lidem bylo pečlivé studium národopisu. Zemřel 11.1.1935 raněn mrtvicí, která ukončila zasloužený odpočinek po plodném životě naplněném prací pro školu a národ.

Vybrala Radoslava Bureš Obadalová

Oldřich Franc - Toulky kobylskou minulostí
Ke stati bylo použito materiálů uvedených v Pamětní knize obce Kobylí z let 1925-1944 od ing. J. Bezděka, str.155-161.
Poznámka: V letošním roce si připomínáme 165 let od narození a 90 let od úmrtí Metoděje Bezděka

Petr Křivka – bojovník za svobodu 20. 10. 1897 – 21. 7. 1951

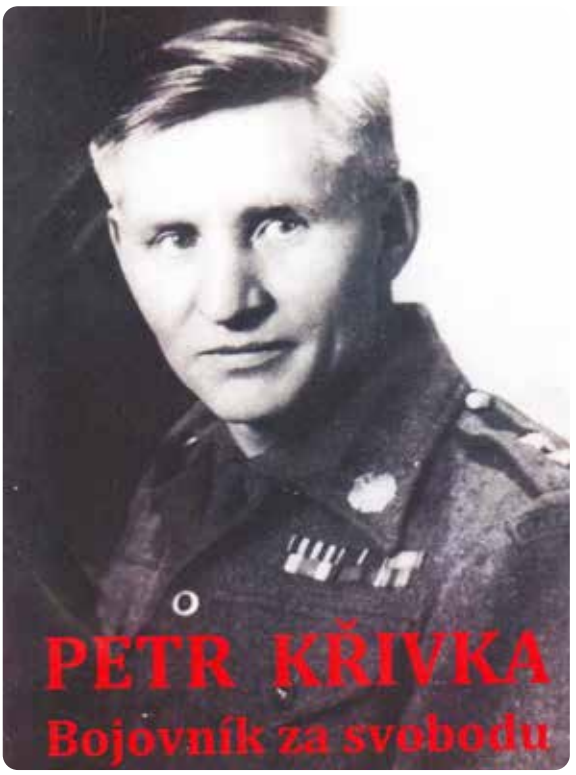

Dne 23.2. 2025 jsme se, za obec Kobylí, zúčastnili pietního aktu u příležitosti odhalení pamětní desky Petra Křivky v Brně na ústředním hřbitově. Pietní akt s vojenskými poctami zorganizovalo Sdružení PAMĚŤ z.s. (https://sdruzenipamet.cz/) v zastoupení p. Kasáčka a se souhlasem paní ministryně obrany Mgr. Jany Černochové.

Urna s popelem byla v roce 1968 uložena na Ústřední hřbitov města Brna, skup. 56a. Po roce 1969 však byla ze hřbitova odstraněna včetně pamětní desky. Téměř po 56 letech se pamětní deska Petra Křivky na hřbitov vrátila.

Projev starosty Pavla Kotíka u příležitosti odhalení pamětní desky Petra Křivky

Vážení přítomní,

scházíme se dnes na tomto místě, abychom společně uctili památku československého legionáře, vlastence a odbojáře Petra Křivky, rodáka z malé vinařské obce Kobylí. Jeho jméno a jeho činy nesmí být nikdy zapomenuty, neboť právě lidé jako on přispěli k tomu, že dnes můžeme žít ve svobodné a demokratické zemi.

Petr Křivka byl jedním z těch, kteří se nebáli postavit tyranii a bezpráví. Jako člen domácího odboje se aktivně zapojil do boje proti nacistickému režimu, a to s vědomím, že riskuje svůj život. Jeho odvaha a víra ve spravedlnost nás dodnes inspirují a připomínají nám, jak vysokou cenu měla svoboda, kterou dnes mnohdy považujeme za samozřejmost.

Dnešní odhalení pamětní desky je nejen připomenutím jeho hrdinství, ale i symbolem našeho závazku nikdy nezapomenout na ty, kdož obětovali své životy za naši budoucnost. Je naší povinností pečovat o odkaz takových osobností, předávat jejich hrdinské příběhy dalším generacím a dbát na to, aby se podobné temné časy již nikdy neopakovaly.

Děkuji všem, kteří se podíleli na vzniku této pamětní desky a na organizaci dnešního setkání. A především děkuji vám všem, kteří jste vážili svůj čas, abychom společně uctili památku našeho rodáka Petra Křivky. Jeho odvaha a osobní oběť nám budou navždy připomínat hodnoty, na kterých stojí naše společnost.

Čest jeho památce!

Tento proslov byl připraven pro možnou výzvu řeči při slavnostním odhalením pietní desky Petru Křivkovi na Čestném vojenském pohřebišti Ústředního hřbitova v Brně 23. února 2025.

Někdo moudrý řekl, že jedna lidská generace se mění jednou za 15 let. Pokud to tedy platí, tak pan Petr Křivka, který se narodil v Kobylí 20.10.1897, zde prožil pouze jednu generaci. A to do ukončení školní docházky. **Pak nastala 2. generace** jeho životní anabáze: výuka na strojního zámečníka v Čejči, krátká práce ve Vídni, nástup do I. světové války a vstup do československých legií v Itálii, čímž vlastně **začal jeho 1. odboj proti bezpráví**. Ten se po skončení I. světové války pro něj protáhl v boji na vytlačení Maďarů ze Slovenska.

Zde nastalo jeho krátké období klidnějšího života. Zaměstnání a založení rodiny v Košicích, přechod do nového bydliště ve Staré Břeclavi, zaměstnání u státních drah. Ale to bohužel jenom do nástupu fašizmu. Přichází mobilizace, útěk rodiny z Břeclavi do Brna - Nového Lískovce **a ve 3. generaci začíná jeho 2.odboj.** Krátce na to zadržení gestapem a jeho dramatický útěk z Brna přes Slovensko, Maďarsko a Jugoslávii do Sýrie a odtud již opět ve vojenském do bojů ve Francii.

Po pádu Francie se mu opět daří útěk na lodi s uhlím do Anglie. A zde nastává pro Petra Křivku poslední klidnější údobí. Pro své zásluhy je přijat do osobní stráže prezidenta Beneše. Je vyslán do Kanady na speciální výcvik a po skončení II. sv. války se po boku prezidenta vrací přes Košice a Brno do osvobozené vlasti. Zde ale končí jeho poslední radostná životní pouť!

Začíná jeho 4. generace a 3. odboj proti bezpráví. Zradou se dostává do spárů komunistické justice a jeho život končí tragicky. **21.7.1951 byl v Brně ve věznici na Cejlu popraven!**

A já tímto chci jenom říct, že generace jsou zapomnětlivé. Pan Křivka se kromě školní docházky ukázal v Kobylí i ve škole, jen krátce po II. světové válce. Ve vojenském 27.5.1946. Po tomto období už byla jen snaha tehdejších mocných vymazat vzpomínku na něj z paměti občanů. Od jeho odchodu uběhlo už dalších 5 generací. A já mu odtud přeju, aby se na něj nezapomnělo. Aby i v dalších generacích se našli takoví pamětníci, kteří mu u jeho pietní desky v Kobylí, u školy v Novém Lískovci, nebo na Čestném vojenském pohřebišti Ústředního hřbitova v Brně, alespoň jednou za rok zapálí svíčku!

Děkuji!

Jaroslav Otáhal

Sepsal exstarosta Kobylí (1990-2002) Jaroslav Otáhal, spoluzakladatel, mj. pomníku padlým občanům v I. a II. sv. válce v Kobylí, včetně pamětní desky panu Petru Křivkovi, nar, 20.10.1897 v Kobylí, popravenému za 3. odboj proti násilí 21.7.1951 v Brně ve věznici na Cejlu.

Z matriky Kobylí na Moravě

MZA 2794/43, str. matr. 84, **Petr *20/10 1897, v č.117**, křest 21/10 1897. Otec Václav Křivka *9/7 1865, rolník v Kobylí, roz. Jan Křivkapodsedník v Kobylí a Kateřina roz. Antonín Košulič. Matka Kateřina *21/10 1865, roz. Jan Pekařík, kolonista v Kobylí a Terezie roz. Jakub Nedomlel. Kmotři: Petr Bařina, svobodný syn po +Janu Bařinovi, čtvrtláníku v Kobylí a Marie jeho matka. Antonín Jančík cooperator, zk bába Františka Vajbar č,372, Kobylí.

Zde zapsaný, zemřel 21/7 1951 v Brně, Gottwaldova 71 - zapsal 18/1 1952 Otáhal, matrikář.

Kobylští hudebníci 20. století – 4. část

Důležitou úlohu mezi hudebními nástroji zaujímá harmonika – akordeon. První harmoniku začal stavět v r. 1822 Fridrich Buschman v Berlíně. Označil ji názvem Handäoline. Současně se sestavením tohoto hudebního nástroje zabýval i vídeňský nástrojař Cyril Demion. Tento nový „výtvor" patentoval v r. 1829 jako akordeon. Harmoniky slaví tedy kulaté výročí vzniku – 200 let.

Počátky harmonikářské tradice datujeme u nás v českých zemích již v r. 1866, kdy s výrobou začal p. Slavík. Na přelomu 19. a 20. století přidal český harmonikář Císař tomuto nástroji hluboké heligonové basy a tím vznikla velmi oblíbená harmonika zvaná heligonka, která zlidověla. Z dochovaných fotografických snímků je vidno, že i u nás v Kobylí bylo několik takových harmonikářů. Byli to většinou samouci. Hrávali na heligonky při různých sešlostech, hlavně pak na malých svatbách, kdy si tak přivydělávali. Největší slávu akordeony a heligonky zažívaly u nás za První republiky. Tehdy vyhrávaly v každé hospodě. Velký rozvoj nastává ve 20. století. V r. 1920, po dřívějším delším studiu ve Vídni, založil továrnu na výrobu harmonik v Hořovicích Josef Kabrdle. Výroba tohoto hudebního nástroje se postupně zjednodušovala, následovaly další úpravy. Zhotovení však vyžaduje stále ruční práci. Hořovická firma Delicia aaccordions s.r.o. je vyrábí už 100 let. Za kvalitu se těší světovému ohlasu. S rozvojem elektrických hudebních nástrojů zájem o akordeon začal odpadat. V současnosti si akordeon však opět dobývá své místo mezi sólovými nástroji. Jeho obliba stále roste.

Harmonikář na svatbě v Kobylí ve 30. léta 20. století

V naší obci Kobylí jsme měli a máme oblíbené harmonikáře. Důležitými učiteli výuky byli zejména někteří kapelníci dechových hudeb. Dále jsme tu měli ve hře na heligonku řadu samouků. Z dostupných zdrojů se mi podařilo zjistit tyto osobnosti:

Karel Němec – kapelník (12. 4. 1902 – 26. 8. 1976)
Jaroslav Němec – bratr Karla (2. 1. 1907 – 1986)
Leopold Studýnka (27. 2. 1908 – 8. 2. 1983)
Petr Sukal (18. 9. 1920 – 7. 11. 2011)

Leopold Suský (25. 11. 1909 – 28. 10. 1978)

Drahomír Suský – syn Leopolda (21. 5. 1930 – 24. 6. 2012)

Petr Sedláček st. (30. 3. 1919 – 15. 5. 1999)

Vladimír Petrla (15. 11. 1917 – 16. 10. 1984)

Jaroslav Mareček (23. 8. 1922 – 6. 2. 1975)

Jejich harmoniky rozdávaly radost a potěšení z hudby spolu se zpěvem při různých příležitostech – posezeních v podvečer před domy, také ve sklepích a hlavně v hospodách i k tanci.

Z mladší generace známe v Kobylí tyto další harmonikáře:

Karel Otáhal (11. 7. 1953) – jeho životopis je ve zpravodaji č. 2/2024

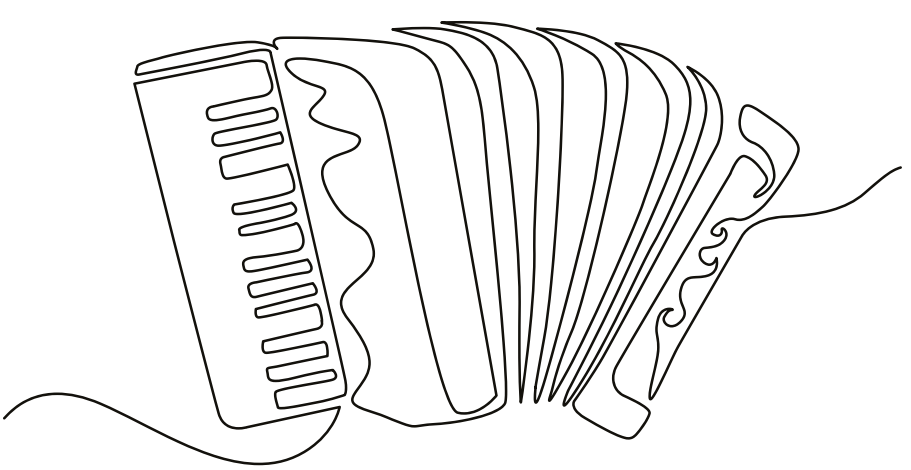

Jaroslav Havlín – muzikantský životopis

Jaroslav Havlín (2. 9. 1958)

Narodil jsem se 2. září 1958 v Hustopečích. Povinnou školní docházku jsem absolvoval v obci Kobylí na Moravě. V roce 1973 až 1975 jsem navštěvoval učiliště, opravář zemědělských strojů v Želešicích u Brna. V letech 1975 – 1978 jsem přešel na nástavbové studium SZTŠ Strážnice - Střední zemědělská technická škola, obor mechanizace zemědělské výroby. V roce 1978 jsem zakončil studium maturitou a v témže roce jsem narukoval na vojnu do Přerova jako základák k vysoké vojenské letecké škole Košice, výcvikové letiště pro stíhačky Mig-21. Po skončení vojenské služby jsem nastoupil do JZD Družba Kobylí jako technik kooperační sušárny a míchárny krmiv. V roce 1982 jsem se podílel se spolupracovníky sušky na zahájení přidružené výroby Plasty-výroba čistíren odpadních vod.

Naše rodina měla vztah ke zpěvu. Rodiče velmi často zpívali spolu, ať při vánočním koledování, tak i třeba při práci na poli nebo ve vinohradě. Můj otec chtěl, abych byl v kostele varhaníkem. Varhaník Otáhal u Křížku zemřel. Do Kobylí jezdil hrávat varhaník z Brumovic. Jmenoval se Frídl. Byl kamarádem mého otce. Od pana učitele Petráka jsme koupili za 400,-Kč harmonium (máme ho doma funkční) a na tom mě začal učit hrát strýc Frídl. Po roku bylo rozhodnuto, že musím do Pavlovic do hudebky k paní učitelce Špačkové. Bylo mi 10 let. Chodil jsem tam nerad, takže dost často bylo doma otcovské domlouvání. Když mi bylo 12, hrával jsem v kostele mši. Nelíbilo se mi to, protože v 8 hodin byla ranní a v 10 hodin hrubá. V tu dobu se také v 10 hodin hrávalo kino, takže co ostatní šli do kina, já musel do kostela. Moje situace se zlepšila, když převzal funkci varhaníka můj bratranec Gusta Havlín. Já začal mít vztah k muzice až ve 14. letech, kdy jsme jako ročník chodili po dědině na Velikonoce a Vánoce a já hrával na harmoniku.

V učení kamarádi hráli na kytary, a tak jsem jako samouk začal zkoušet na kytaru. Při studiu na střední škole jsme měli partu muzikantů a zde jsem hrával na klávesy. Po skončení vojenské služby jsem byl osloven místními muzikanty cimbálové muziky, jestli bych se nenaučil na cimbál. Já jsem tuto výzvu přijal a začal jsem intenzivně cvičit jako samouk. Denně jsem docházel do JZD, kde byl cimbál umístěn v zasedačce. S cimbálovou muzikou jsem účinkoval do roku 1987. V tu dobu jsem začal stavět rodinný dům u mlýna a na muzicírování nebyl čas. Byl jsem ale rozhodnutý že po dokončení stavby se k muzice vrátím. V roce 1989 jsme stavbu kolaudovali, ale přišel politický převrat a já se místo muziky dal na podnikání. Muziku jsem dělal jen už pro svoje potěšení a pokud byla parta lidí, která měla chuť se bavit a zpívat za doprovodu mojí muziky, tak jsem rád tuto příležitost využil. Takových příležitostí bylo hodně a já měl možnost si zahrát s mladými tehdy začínajícími, z nichž jsou dnes již hotoví muzikanti i zpěváci. Měl jsem tu čest a potěšení si zahrát s opravdovými profesionály. Největší ocenění pro mě bylo a je, když na těchto akcích lidé děkuji za příjemnou zábavu. To člověka potěší u srdce. Muzicírování vždycky beru jako obohacení člověka pro vyjádření svých radostí. Na závěr **„MĚJTE SE A SMĚJTE SE".**

Blažeja Rusková – Sedláčková (23. 2. 1956) – bývalá učitelka a ředitelka MŠ Kobylí (dcera harmonikáře Petra Sedláčka, sestra Petra Sedláčka ml. významného hudebníka, žačka O. Jeřábka)

V Kobylí máme i další harmonikáře a harmonikářky, kteří si hrají pro svou potěchu, ale na veřejnosti nevystupují. Rádi bychom se o nich dozvěděli více.

Důležitými učiteli výuky na harmoniku byli také někteří kapelníci dechových hudeb. Takovým učitelem byl např. **Metoděj Hanák z Brumovic**. Vyučoval děti nejen ve své obci a v Kloboukách, ale jeho žáci byli hlavně z Kobylí, dále pak z Vrbice a Bořetic. Bylo to na 200 dětí. Zajížděly k němu do Brumovic, další pak vyučoval přímo v naší obci.

Velkou úlohu v tomto směru sehrála **LŠU Velké Pavlovice**, která byla založena již v roce 1949. Tuto lidovku navštěvovalo i mnoho žáků z Kobylí. Do této blízké školy zajížděly děti vlakem, ale také využívaly své oblíbené kolo. Jedním z učitelů LŠU Velké Pavlovice byl **učitel Oldřich Jeřábek**, který zde působil téměř 50 let.

Lidová škola umění Velké Pavlovice 60. léta 20. st.
Vzadu učitelé Karel Franc a Oldřich Jeřábek
1. řada zleva Zbyněk Franc, čtvrtý Svatoslav Kuglík
na snímku i několik dalších žáků z Kobylí

Od roku 1980 byla pobočka této školy zřízena i v Kobylí při zdejší ZŠ (pro velké množství žádostí z řad kobylských dětí). Zde pan Jeřábek působil dlouhá léta, až do roku 2004. Mezi další učitele zde patři také Mgr. Jan Míchal (rok 1997-2000), který také hrál v kobylské Lácarance v letech 1993-2013 asi 20 let. V Kobylí učili např. manželé Stehlíkovi i další učitelé. Od roku 1987 zde působila i Kobylanka Magda Střelská (Kuglíková). Je významnou žačkou pana Jeřábka. Začínala u něj ve hře na akordeon. Od roku 1986 přešla do LŠU Velké Pavlovice na klavír. V letech 1987-1989 pracovala jako učitelka na odloučeném pracovišti LŠU na ZŠ Kobylí. Začala studovat SPgŠ Brno a pokračovala ve hře na klavír. Pro velký zájem ze strany rodičů a žáků o výuku hudby dostala nabídku pokračovat ve vyučování dětí i nadále. Po skončení VŠ nastoupila jako učitelka 1. stupně na základní školu Kobylí. K tomu měla částečný úvazek v LŠU Velké Pavlovicích. Učila hru na klavír a také vedla hodiny hudební nauky. Úzce spolupracovala s p. učitelem Jeřábkem. Organizovali vánoční besídky i jiná vystoupení pro rodiče. Spolupráci hodnotí jako velmi příjemnou a na vysoké úrovni. Je mu vděčná za spoustu cenných rad a zkušeností. V roce 2002 pak Magda odchází na mateřskou dovolenou a stěhuje se do Brna. Působí zde jako učitelka a později stává ředitelkou jedné ze základních škol.

Všichni žáci LŠU na své učitele i na své první hudební aktivity rádi vzpomínají.

Oldřich Jeřábek

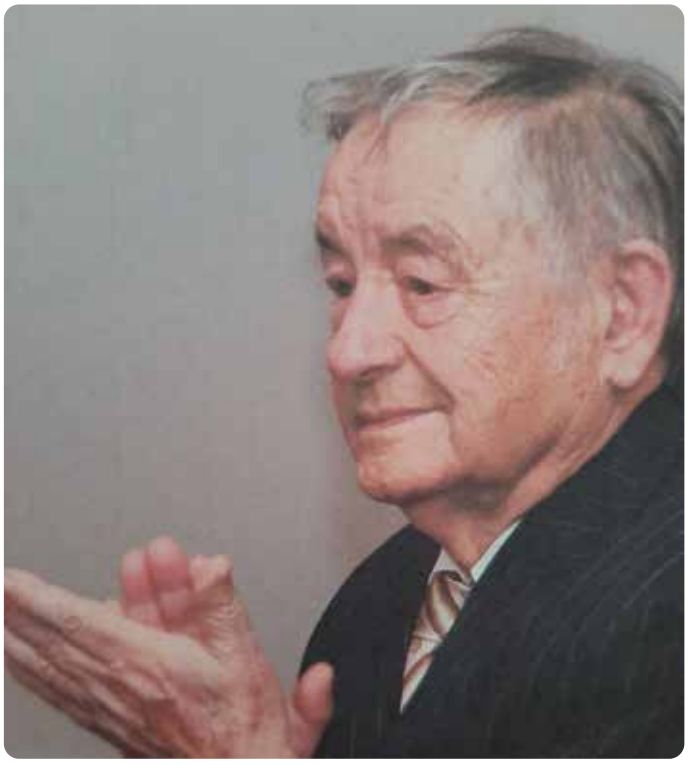

Narozen 7. 11. 1929, je rodákem obce Nížkovice (okrajová vesnice okresu Vyškov – Haná). Narodil se do hudební rodiny. Jeho dědeček a otec milovali hudbu. Mimo své zaměstnání hráli při mších v místním kostele – téměř 60 let. Dědeček byl obuvníkem, ale to mu nebránilo skládat vlastní skladby a také učit děti ze vsi na různé hudební nástroje. Založil také dechovku a zapojil samozřejmě i členy rodiny. Oldřich má sestru o dva roky mladší. Už v 9 letech se začal učit hrát na housle u svého otce. Obecnou školu navštěvoval v Nížkovicích, na měšťanku zajížděl do Slavkova. Základní vzdělání ukončil v době války v r. 1944. Následující léta nebyla snadná. Oldřich nastoupil do učebního oboru, ale hudba ho táhla jiným směrem. Navštěvoval pak hudební školu, posléze udělal zkoušky na konzervatoř v Brně. Absolvoval hudbu na pozoun. Následovala vojenská služba. Zde uplatnil své hudební vzdělání a hrál v dechovce.

Svou první pracovní umístěnku dostal v r. 1954 do Velkých Pavlovic na LŠU. Bylo mu zde poskytnuto ubytování. V r. 1959 se žení, našel si zde v Pavlovicích svou budoucí ženu. Jiřina navštěvovala v hudební škole hru na klavír. Narodily se jim dvě dcery. Svůj pracovní život věnoval cele Velkopavlovicku. Měl žáky z Velkých Pavlovic, Kobylí, Bořetic, Vrbice, Němčiček (nyní název naší oblasti – Modré hory).

Vedení LŠU Velké Pavlovice nemohlo vyhovět požadavkům mnoha rodičů s přihláškou jejich dětí na výuku hudby pro nedostatečnou kapacitu. Největší zájem byl z Kobylí. Proto je po dohodě zřízeno při ZŠ Kobylí odloučené pracoviště. Jeho prvním dlouholetým učitelem se stal Oldřich Jeřábek. Pravidelně k nám na výuku zajížděl. Seznamuje se záhy i s kobylskými obyvateli. Všímá si života v Kobylí. Největší zájem dětí je o vyučování hry na harmoniku, housle, dechové nástroje a hlavně pak (jde do módy) kytara. Učitel dovede žáky zaujmout, přidat chuť ke cvičení. O. Jeřábek má rád **lidové písničky**. Zaujaly ho hodně i naše slovácké. Jak sám říká, projevila se u něho záliba, kterou měla i jeho prababička pocházející z blízkého Podivína. Tyto písně přidává k výuce, což pak žáci ochotněji procvičují.

Pan učitel má rád historii. Proto se velmi rád seznamuje s obdobím působení rodiny Bezděkovy v Kobylí. Zvláště ho zaujme osobnost Augusty Šebestové, roz. Bezděkové. Domlouvá si návštěvu v jejich bývalém obydlí (dům Steinbockových, nyní Vaculíkových). Svou lásku k rodné hroudě a hudbě rozšiřuje na všechny, se kterými se stýká. Zajímá se živě o archeologii (chlapci mu nosí své nálezy v polích), také o astronomii. Tato láska je celoživotní. Od mládí miluje hru v šachy. Propaguje ji i mezi svými žáky. Studuje a porovnává různá náboženství. Jeho kantorská činnost trvá 50 let. Za svým zaměstnání dojíždí z Brna, kam se přestěhovali. Po 40 letech pak v důchodovém věku se stěhuje s rodinou do Břeclavi. Ve svém nádherném věku 95 let je stále v dobré duševní a fyzické kondici. Přispívají mu k tomu pravidelné vycházky (mají malého pejska) a také dobré vztahy k okolí. Je nekonfliktní povahy. Pro potěchu si občas zahraje na housle a klávesy. Pracuje také s notebookem. O vše se živě zajímá. Jeho zásady – celý život se řídil radami své babičky – nelhat a nekrást. Toto je odkazem a doporučením pro naši současnost. **Také nezapomínat na minulost – připomenout si ji pro lepší budoucnost.**

Také rád vzpomíná. Nezapomíná ani na naši obec. Vybavuje si všechny své žáky. Vždy si je pečlivě zaznamenával do svého deníčku. Má bohatou fotografickou dokumentaci. Také má pořád dobrou paměť. Chtěli bychom znát, jaké máme v Kobylí nejúspěšnější hudebníky. Kteří to jsou? Pro velké nadání, houževnatost a píli jsou to dva jeho žáci, a to:

Petr Sedláček – narozen 16. 11. 1947. Nejdříve hrál na harmoniku, pak přidal pozoun. Po dalším hudebním vzdělání se věnoval také hře na tubu a kontrabas. Byl velmi úspěšným muzikantem, jeho záliba se stala jeho povoláním. Účinkoval v Moravské filharmonii Olomouc.

Antonín Bukovský – narozen 28. 1. 1973 – výuka na housle mezi 6 a 13 lety. Vystudoval etnografii a hudební vědu na Filozofické fakultě MU v Brně. Aktivně se věnuje hudbě a divadelní muzice až do dnešních dnů. Zasahuje do velmi širokého spektra hudebních žánrů. Nevšední talent. Je primášem cimbálových muzik.

Oldřich Jeřábek měl za své celoživotní působení asi na 450 žáků. LŠU Velké Pavlovice navštěvovali jako jedni z prvních Zdeněk Macháček (nar. 1938), František Štika (nar. 1941) a Zbyněk Franc (nar. 1942). Prvním žákem O. Jeřábka byl z Kobylí **Svatopluk Kuglík** (nar. 1947). Hra na harmoniku ho tak zaujala, že postupně přihlásil k panu učiteli i své dvě děti – Daniela a Magdu. K dalším žákům, které občas v naší vesnici slyšíme ve spojení s hudbou patří už dříve jmenovaný **Karel Otáhal**. Dále jsou to i **Vít Veselý**, **Jarmila Borovičková a Radim Herůfek**.

Pan učitel Jeřábek je nezapomenutelnou osobností v Kobylí. Rád si přijel nedávno k nám zavzpomínat. Potěšilo ho setkání se svými žáky a ostatními známými. Všichni žáci LŠU na své učitele, na své první hudební aktivity rádi vzpomínají.

Sepsala Milena Škrobáková
Klub přátel historie Kobylí

Znáte u nás ještě další hudebníky? Dejte nám vědět do muzea. A co naše mládí – naše naděje?

Zdroje: Wikipedie, vzpomínky hudebníků – Pavel Svoboda. Úprava fotografií Radoslava Bureš Obadalová.

Zemřel kapelník Václav Knápek z Vrbice

V sobotu 8. 2. 2025 zahrálo 25 muzikantů na poslední cestě bývalému kapelníkovi DH Vrbičanka – panu Václavu Knápkovi, který by se letos v červenci dožil 100 let. Vyučil se zedníkem, tuto profesi vykonával až do odchodu do penze v roce 1985, v důchodu ještě vykonával stavební dozor při různých stavebních akcích. Muzikantsky hodně vyrostl u Plukovní hudby v Olomouci, kde sloužil vojenskou základní službu jako muzikant – samouk v letech 1947 – 1949. Později to byl velice uznávaný muzikant a kapelník, hráč na baskřídlovku – tenor. Hrál až do svých pomalu 90 let a ještě v 98 letech fundovaně vystoupil v rámci besedy a diskuze v kobylském muzeu na vernisáži výstavy „Kobylští muzikanti", protože na konci 60. let převzal jako kapelník výbornou kobylskou kapelu po Josefu Křenkovi, ze které později vznikla zmiňovaná Vrbičanka. Po letech po něm kapelnictví převzal jeho syn Václav Knápek ml. – křídlovák, který později hodovou a svatební kapelu přetransformoval v pohřební hudbu (muzikanti zestárli a generační obměna neproběhla). Druhý syn Jaroslav Knápek se oženil na Slovensko, kde dlouhé roky hrával na baskřídlovku s DH Selčianka, dnes v této kapele zpívá. Jeho vnuk Václav Knápek nejml. začal po vzoru svého dědy a strýce hrávat na baskřídlovku a jako hráč na tenor vyhrál s DH Bojané v roce 2002 prestižní dechovkovou soutěž Zlatá křídlovka v Hodoníně. Dnes hraje v DH Hovorané a vede pohřební hudbu ve Velkých Bílovicích. A jeho pravnuk – křídlovák Patrik Machů z Velkých Bílovic je už 12 let můj kolega na první křídlovce v DH Lácaranka.

Čest jeho památce.
Pavel Svoboda

Kobylští Židé v letech 1939–1945

PhDr. Emil Kordiovský

V Kobylí žilo podle sčítání lidu v r. 1930 celkem 8 Židů. Do roku 1939, kdy vznikl po obsazení zbytku Čech a Moravy tzv. Protektorat Böhmen und Mähren, jich výrazně přibylo, takže při evidenci židovského obyvatelstva v obci žijících nebo zde narozených jich bylo napočteno 17. Tito občané bez rozdílu věku byli v začátkem dubna roku 1942 nuceni opustit své bydliště a se skromným osobním majetkem odejeli do Brna. Tam byli soustředěni i s dalšími soukmenovci na Merhautově ulici, odkud byli 4.4.1942 transportováni do ghetta Terezín. Ani to však nebyl konec jejich poutě. Kobylští Židé byli většinou transportováni do pracovních a vyhlazovacích táborů zřízených německým fašismem. Sedm z nich bylo 18.4.1942 nahnáno do dalšího transportu a odeslána do východního Polska do města Rejowiec, kde bylo zřízeno gheto pro české, moravské a slovenské Židy, několik jich zůstalo v Terezíně a pět dalších bylo transportováno 27.4.1942 do tranzitního ghetta v polské Izbici. Mezi sedmnácti kobylskými Židy byli tři muži, kteří byli starší 80 let (Weigl Jindřich *23.10.1862, Weigl Michal *20.1.1859 a Weigl Mořic *13.2.1860 nebo 6.2.1860) a dvě děti mladší 15 let (Weiglová Ilona *29.4.1936 a Weigl Otto *19.1.1934). Útrapy věznění přežil v Terezíně pouze David Weigl (*10.1.1881), ostatní všichni zahynuli.

Údaje o židovských občanech příslušných do Kobylí byly nalezeny ve veřejně přístupných databázích zhotovených Institutem Terezínské iniciativy (https://www.holocaust.cz/databaze-obeti/) a Terezínským památníkem (https://www. pamatnik-terezin.cz/databaze), databázi Prohlášení za mrtva (ttps://digi.nacr.cz/prohlaseni/) zhotoveným v Národním archivu ČR v Praze a v dochovaných přihláškách válečných škod z roku 1945, uložených ve Státním archivu okresním archivu v Mikulově. O jednotlivých osobách byly nalezeny následující informace. Ty však nepopisují, jakými hrůzami než zahynuli, museli projít.

Weigl Arnošt/Ernst *1.2.1896 Kobylí, †31.10.1942 Rejowiec – Ostrov. Poslední bydliště před deportací Kobylí 183. Byl registrován v Brně a transportem Ah 493 (4.4.1942) deportován z Brna do Terezína a transportem Ap 521 (18.4.1942) do Rejowiec. Prohlášen za mrtva na žádost Lva Šťastného z Lanštorfa (Ladná) dne 24.2.1949.

Weigl Bedřich Ing. *5.2.1905 Kobylí, †? Poslední bydliště před deportací Kobylí. Syn Maxmiliána W. Byl registrován v Brně. Transportem Ah 485 (4.4.1942) deportován z Brna do Terezína a transportem Ap 517 (18.4.1942) do Rejowiec. Podle *** Zahynul (?). Po válce 10.7.1946 požádal Okresní soud civilní pro Prahu jih o prohlášení za mrtva svého otce Maxe Weigla.

Weigl David *29.4.1876, †31.3.1942 Lublin. Poslední bydliště před deportací Kobylí 124. Byl registrován v Brně. Transportem Ah 486 (4.4.1942) deportován z Brna do Terezína a transportem Ap 518 (18. 04. 1942) do Rejowiec. Zahynul. Prohlášen za mrtva na návrh Waltra Weigla z Nového Jičína dne 13.6.1946. Uveden v celoobecním soupisu válečných škod se škodou na majetku ve výši 77 500 K.

Weigl David *10.1.1881 Kobylí, přežil v Terezíně. Poslední bydliště Vídeň. Jméno uvedeno také na kartě jeho manželky Terezie Weiglové (*23.12.1895 Podivín, přežila). Zde i jméno syna Kurta (*14.8.1826, Vídeň, přežil). Deportován transportem IV-12 1270 (2.10.1942) z Vídně do Terezína.

Weiglová Ilona *29.4.1936 Kobylí, †31.12.1942 Lublin. Poslední bydliště před deportací Kobylí 83. Byla registrována v Brně. Transportem Ah 495 (4.4.1942) deportována z Brna do Terezína a transportem Aq 598 (27.4.1942) do Izbice. Zahynula. Prohlášena za mrtvu na žádost Waltra Weigla, úředníka z Nového Jičína dne 18.6.1947.

Weigl Isidor *13.10.1900 Kobylí (v [11] * Hustopeče), †30.11.1942 Polsko. Poslední bydliště před deportací Kobylí 83. Byl registrován v Brně. Transportem Ah 488 (4.4.1942) deportován z Brna do Terezína a transportem Aq 596 (27. 04. 1942) do Izbice. Zahynul. Právoplatným usnesením Okresního soudu v Kloboukách prohlášen za mrtva dne 22.4.1948. Uveden v celoobecním soupisu válečných škod se škodou na majetku ve výši 77 800 K.

Weigl Jindřich *23.10.1862 Kobylí, †21.9.1944 Terezín. Bydliště Hodonín. V r. 1941 se vystěhoval do Podivína. Bydliště Podivín 233. Dne 22. ledna 1943 byl spolu se všemi podivínskými Židy transportován do Uherského Brodu, odkud byl deportován transportem Co 866 (27.1.1943) do Terezína. Zahynul.

Weiglová Marie *11.12.1896?, †? Poslední bydliště před deportací Kobylí. Byla registrována v Brně. Transportem Ah 491 (4.4.1942) deportována z Brna do Terezína a transportem Ap 519 (18. 04. 1942) do Rejowiec. Zahynula. Jedná se o totožnou osobu s Marií Wiesnerovou *Weiglovou.

Weigl Maxmilián *5.4.1885 Kobylí (v [10] *22.5.1885), †12.4.1945? Disponent. Rodiče Herman a Terezie, syn Ing. Bedřich W. Bydliště Praha, příslušný domovským právem do Podivína. Transportem Ck 205 (22.12.1942) deportován z Prahy do Terezína a transportem Eq 223 (12.10.1944) do Osvětimi. Zahynul. Prohlášen za mrtva na žádost svého syna Ing. Bedřicha Weigla dne 10.7.1946.

Weigl Michal *20.1.1859? †16.6.1942 Terezín. Poslední bydliště před deportací Kobylí. Byl registrován v Brně a transportem Ah 490 (4.4.1942) deportován z Brna do Terezína, kde zahynul.

Weigl Mořic *13.2.1860 Kobylí (v [10] *6.2.1860), †31.1.1943? Poslední bydliště Hodonín. Transportem Co 333 (27.1.1943) deportován z Uherského Brodu do Terezína a transportem Dr 2330 (15.12.1943) do Osvětimi. Zahynul. Právoplatným usnesením Okresního soudu v Hodoníně prohlášen za mrtva dne 2.10.1947.

Weigl Otto *19.1.1934 Kobylí, †3.12.1942 Lublin, Polsko. Poslední bydliště před deportací Kobylí 83. Byl registrován v Brně. Transportem Ah 494 (4.4.1942) deportován z Brna do Terezína a transportem Aq 597 (27.4.1942) do Izbice. Zahynul. Právoplatným usnesením Okresního soudu v Hustopečích prohlášen za mrtva dne 25.11.1947.

Weiglová Růžena *25.7.1874?, †? poslední bydliště před deportací Kobylí. Byla registrována v Brně. Transportem Ah 489 (4.4.1942) deportována z Brna do Terezína a transportem Bw 586 (19. 10. 1942) do Treblinky. Zahynula. Uvedena v celoobecním soupisu válečných škod se škodou na majetku ve výši 26 000 K.

Weiglová *Jelínková Štěpánka *1.3.1913 Moravský Žižkov, †31.12.1943 Lublin. Poslední bydliště v Kobylí. Registrována v Brně. Deportována transportem Ah 487 (4.4.1942) z Brna do Terezína a transportem Aq 595 (27.4.1942) do Izbice. Zahynula.

Prohlášena za mrtvu na žádost Ing. Waltra Weigla z Nového Jičína dne18.6.1947. Zapsána též v Kobylí.

Weinsteinová Kateřina *23.3.1879 Kobylí, †? Poslední bydliště před deportací Bořetice. Transportem Ah 33 (4.4.1942) deportována z Brna do Terezína a transportem Et 1334 (23.10.1944) do Osvětimi. Zahynula.

Wiesnerová *Weiglová Marie *11.12.1896 Týnec, †30.9.1942 Rejowiec-Ostrow. Poslední bydliště před deportací Kobylí 183. Deportována transportem Ah 491 (4.4.1942) z Brna do Terezína a transportem Ap 519 (18.4.1942) do Rejowiec. Zahynula. Prohlášena za mrtvu na návrh Lva Šťastného z Lanštorfa (Ladná) dne 22.4.1949. Jedná se o totožnou osobu s Marií Weiglovou, která je v terezínských databázích zapsána pod oběma jmény.

Wiesner Otto *1.7.1888 Kobylí, †? Poslední bydliště před deportací Kobylí 183. Byl registrován v Brně. Transportem Ah 492 (4.4.1942) deportován z Brna do Terezína a transportem Ap 520 (18.10.1942) do Rejowiec. Zahynul.

Wiesner Otto *3.2.1890 Prušánky, †31.5.1942 Rejowiec-Ostrow. Poslední bydliště před deportací Kobylí 183. Prohlášen za mrtva na návrh Lva Šťastného z Lanštorfa (Ladná) 24.2.1949.

Válečné škody v obci Kobylí v letech 1939–1945

PhDr. Emil Kordiovský

Obec byla osvobozena po těžkých bojích 14.–15. dubna. Na katastru padlo na 103 sovětských vojáků. Při sčítání lidu v r. 1930 zde bylo napočítáno 527 domů, ke 31. 12. 1945 bylo v obci 595 domů. V nedatovaném tabelárním přehledu Válečné škody na budovách je uváděn počet domů 609. Tyto rozdíly patrně znamenaly i započítání hospodářských budov.

Poškození občané podali v obci 230 přihlášek válečných škod v celkové výši 9 914 227 K, dva občané se vzdali náhrady. Pokud se jedná o uvedení příčiny škody, nacházíme nejčastěji poznámku o odcizení, zabrání, odebrání dobytka a povozů, odvlečení a zcizení. U škod na objektech jsou uváděny jako příčiny škody 5x letecký útok, 1x bombardování, 1x dělostřelecká palba, 2x požár a 15x pouze poškození budov. Celkem bylo přihlašováno 49 škodních událostí přesahujících 50 000 K.

Seznam válkou poškozených domů byl vypracován a odhadnut firmou architekta Jaroslava Žáka z České u Brna ke dni 21. 1.1947. S výjimkou obecní silnice (škoda 158 561 K) žádná ze škodních událostí na stavbách ale nebyla odhadnuta na výše než 31 000 K. Z této skutečnosti vyplývá, že řada škod byla způsobena až drancováním po průchodu fronty. O tom svědčí např. škoda na čp. 545 udávaná na 100 600 K, při čemž odhadce stavební škodu vyčíslil na 26 272 K. Podobně na domu čp. 495 byla stavební škoda 26 091 K, přihlašovaná však činila 358 650 K, na domu čp. 113 to bylo 131 969 K, z toho stavební škoda 23 846 K atd. Tyto rozdíly svědčí jednak o možném nadhodnocení válečných škod, ale především o následném drancování domů kobylských obyvatel. Ostatně i stručné formulace přehledu škodních událostí uvádějí jako příčinu škody pojmy jako odcizení, zabrání, odvlečení.

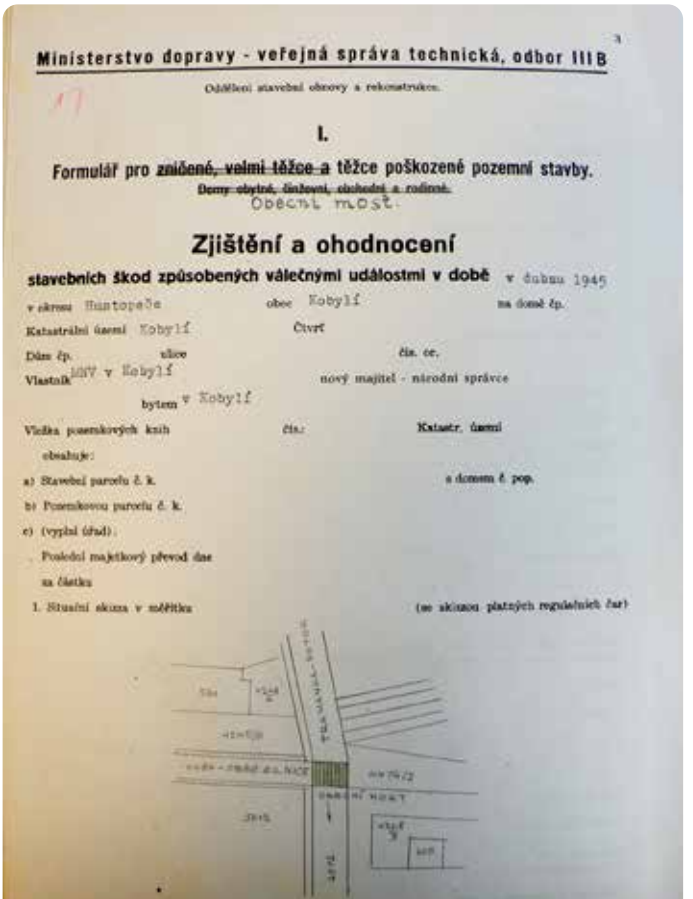
Ministerstvo dopravy - veřejná správa technická, odbor III B

Oddělení stavební obnovy a rekonstrukce.

I.

Formulář pro ~~zničené, velmi těžce a~~ těžce poškozené pozemní stavby.

~~Domy obytné, činžovní, obchodní a rodinné.~~

Obecní most.

Zjištění a ohodnocení

stavebních škod způsobených válečnými událostmi v době v dubnu 1945

v okrese Hustopeče obec Kobylí na domě čp.

Katastrální území Kobylí Čtvrť

Dům čp. ulice čís. or.

Vlastník MNV v Kobylí nový majitel - národní správce

bytem v Kobylí

Vložka pozemkových knih čís.: Katastr. území

obsahuje:

a) Stavební parcelu č. k. s domem č. pop.

b) Pozemkovou parcelu č. k.

c) (vyplní úřad).

Poslední majetkový převod dne

za částku

1. Situační skica v měřítku (se skicou platných regulačních čar)

Titulní strana zjištění škody na mostu přes Trkmanku. MZA v Brně, Fond Zemský úřad Brno, kart. 4322.

V dochovaných dokladech chybí podrobné údaje o škodách na veřejném a obecním majetku. Nebyly rovněž vyčísleny škody na poničených polních kulturách pojezděných vojenskou technikou nebo spasených hnaným dobytkem, na ovocném stromoví, které zejména německá armáda používala na maskování svých vozidel a děl, nejsou vyčísleny ani škody na zásobách vína ve sklepích zdejších obyvatel. Z celoobecního soupisu lze pouze zjistit, že MNV Kobylí přihlásilo škodu na obecním majetku v celkové výši 386 900 K. Podle žádosti MNV, zasílané na ONV Hustopeče 25. března 1947, byly zničeny dva mosty, rozježděny příkopy v délce 8 500 m, dláždění příkopů v délce 200 m a pásovými vozidly a výbuchy leteckých bomb zničeny silnice (na jiném místě je uváděno, že to bylo 4 950 m o šířce 4 m). Náklady na opravu byly vyčísleny na 158 561 K. O mostu přes Trkmanku přihláška národního výboru uvádí, že „za bojových událostí v dubnu 1945 při projíždění obrněných vozidel zřítily se tyto na mostě vedoucím přes potok Trkmanku a zbořily ohradní zdi a částečně klenby mostu". Škoda na mostu byla odhadnuta na 153 250 K a nakonec byl opraven nákladem 100 293,30

Žampach, s. l., s. 227-225; Horák, s. l., s. 128.
MZA Brno, B280, kar. 1336.
MZA Brno, B280, kar. 4326.
SOkA Mikulov, NAD6, kar. 178.
SOkA Mikulov, NAD 6, kar. 277; MZA Brno, B 280,kart.4326

Kčs. Je to doposud jediný známý doklad, kdy most nebyl vyhozen do povětří ustupující německou armádou.

Podle Sestavení válečných škod v okresu Hustopeče (pravděpodobně z r. 1946) bylo v obci Kobylí uznáno 126 poškozených budov, z toho silně poškozených objektů 83, zemědělských závodů 1 a 42 škod menšího rozsahu s celkovou výší škody 2 857 519,90 K, což byly třetí největší stavební škody v okrese Hustopeče.

Údaje o škodě na zdejším kostele sv. Jiří máme ze dvou zdrojů. Tak kobylský farář František Martínek oznamoval biskupské konzistoři škody na církevním majetku 15. 12. 1945. Přes těžké boje o obec v blízkosti kostela sv. Jiří dopadly pouze dva granáty, takže byly rozbity pouze dvě okenní tabulky. Mešní roucha ani bohoslužebné nádobí nebyly poškozeny ani ukradeny. V roce 1942 byl odebrán zvon Stanislav o váze 154 kg s nápisem „Tento zvon jest ke cti sv. Stanislava ulitej Anno 1690", avšak byl z Prahy po válce vrácen. Druhý zvon zasvěcený sv. Jiří byl zařazen do kategorie D a byl na věži ponechán. Odebrání však neunikly dva zvonky, kterými se ohlašoval začátek a konec vyučování v obecné škole.

Dobrovolnému hasičskému sboru vznikla škoda odcizením ve výši 39 000 K, neboť přišli o 26 stejnokrojů vycházkových, 11 pracovních, 50 m hadic B a stejné množství hadic C, kbelíky, krompáče, lopaty, dále byly poškozeny motorová a ruční stříkačka a zcizena skříň na stejnokroje. Tělocvičná jednota Sokol vykázala škodu 89 890 K, nepodařilo se však dohledat její podrobný rozpis. Prodejna firmy Baťa přišla o obuv v ceně 18 299 K a při bombardování byly rozbity výkladní skříně. Vysokou škodu uváděly Družstevní vinařské podniky okresu mikulovského. Podle přihlášky veškeré zařízení bytů, sklepů a kanceláří bylo buď odvlečeno, nebo zničeno a jedno křídlo domu mělo plný zásah bombou. Škoda byla vyčíslena na 1 295 800 K.

Největší škodu vykázala v obci Kobylí Správa státních statků - 2 707 917 K, u níž také nebyl nalezen rozpis škody. Existuje ale žádost hospodářského úředníka Státních statků v Kobylí Josefa Bydžovského ze dne 25. 6. 1946 o zálohu na náhradu válečné škody, v níž popisuje situaci v hospodářském dvoře: „*Byli jsme nejdříve z bytu (ze dvora) vyhnáni německou armádou a byt i celý dvůr byl touto obsazen a posléze zde bylo zřízeno za dvorem letiště a celou obytnou budovu, tj. byt můj a 2 byty zaměstnanců i místnosti kancelářské byly až do konce měsíce srpna obydleny příslušníky ruské armády a já i ostatní zaměstnanci jsme museli se vystěhovati na sýpku. Jak je jistě zřejmo, byly naše dvory následkem velkých prostor silně armádou obsazeny, čím zvláště my zaměstnanci jsme hrozně trpěli. Prosím tedy zdvořile, by se na toto vzalo zřetel a záloha mě byla poskytnuta, bych si mohl alespoň nejnutnější věci pořiditi, neb jsem skutečně ztratil vše…*" V příloze dotazníku k žádosti o zálohu na náhradu za některé válečné škody je pak uvedeno: „*V bytě zničeno a zcizeno prádlo, oděv, obuv, peřiny, celé zařízení bytové, radia, kola, motocykl, příbory, lustry, záclony a nábytek.*"

V polích byl zásahem granátu poškozen Stříteckého kříž. Na faře bylo ubytováno ruské vojsko, které vylomilo sklep a odcizilo 4 hl vína, ztratilo se rovněž 2 hl prázdných nádob a faráři bylo odcizeno ruským důstojníkem osobní auto. Na 17 ha byla úplně poničena úroda tanky, na 30 ha pak ze dvou třetin.

V přehledu přihlášek nenacházíme informace o poškození zdraví a úmrtí kobylských občanů z doby okupace a osvobozování obce. Pouze je zaznamenáno, že tragicky zahynula vinou sovětských vojáků Božena Zechmeisterová čp. 357. Další prameny uvádějí 16 židovských obětí: v koncentračních táborech zahynuly dvě rodiny Weiglů o 11 osobách (Walter Weigel zemřel na útrapy věznění až po válce) a 6 dětí polocikánské rodiny Bernátkových. Věznění nepřežili Ondřej Češek čp. 483 a Martin Novotný čp. 564. Při osvobozovacích bojích byli zraněni učitel Karel Berger (zranění podlehl), Jan Tvrďoch, Otakar Otáhal, Jan Žďárský, ? Pešlová, Tomáš Klíma a Václav Najman (oba zranění podlehli), zabiti byli dále František Rusňák, Antonín Bula, dvouletý Antonín Fridrich, Václav Kloboučník a Matěj Jordánek. Dotazník o vybavenosti obcí z roku 1946 uvádí, že v důsledku nacistického teroru zahynulo z Kobylí 7 mužů a 1 žena, při bombardování obce 9 mužů a 1 dítě a 1 žena v důsledku válečných operací, celkem tedy 18 osob.

V seznamu kobylských válečných škod byly použity prameny Moravského zemského archivu v Brně, fond Zemský úřad Brno a Státního okresního archivu Břeclav se sídlem v Mikulově, fond Okresní národní výbor Břeclav.

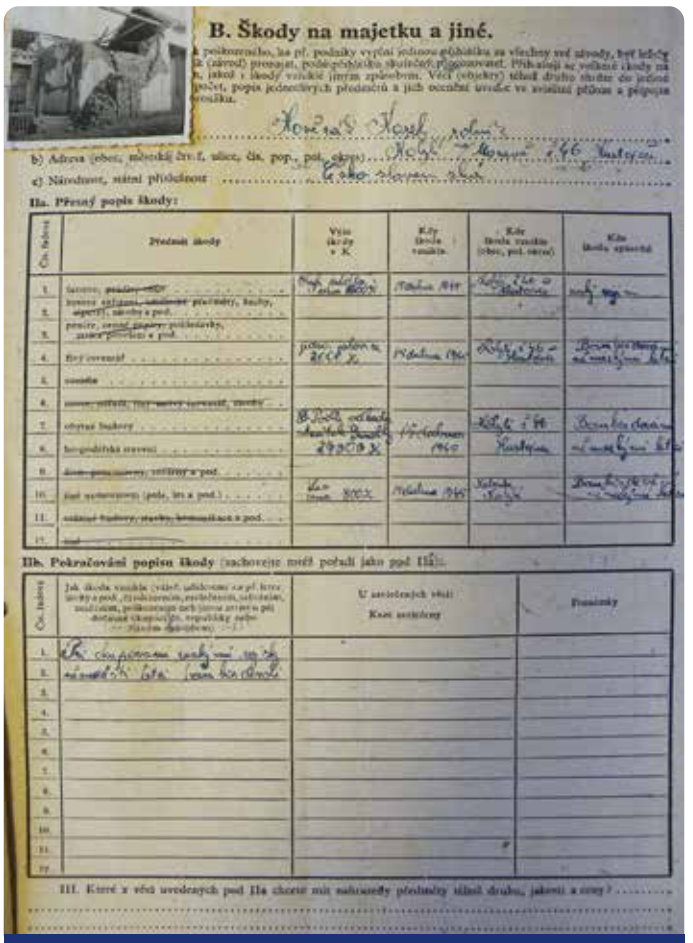
B. Škody na majetku a jiné.

IIa. Přesný popis škody:

IIb. Pokračování popisu škody

III. Které z věcí uvedených pod IIa chcete mít nahrazeny předměty téhož druhu, jakosti a ceny?

Přihláška Karla Hovězáka č.p. 46 o škodě způsobené německým bombardováním při osvobozování obce. SOkA Břeclav se sídlem v Mikulově. Fond ONV Hustopeče, kart. 259.

JESUS CHRIST SUPERMLÁD TO ROZJEL NA ORLOVNĚ

Nový rok u nás začal s pořádnou parádou. Spolu s farností Kobylí jsme pozvali do naší orlovny divadelní soubor Spojené farnosti. Pod taktovkou pana Luďka Strašáka tato parta nadšenců rozezvučela sál původním rockovým muzikálem. Ústředním tématem muzikálu byly události, které se staly okolo roku 0, tedy narození Ježíše.

Spojené farnosti s tímto dílem slaví úspěch již více než 20 let a jak můžete vidět na společném „selfíčku", ani v Kobylí se tato nit nepřetrhla – měli jsme vyprodáno!

...A JE TOHO MNOHEM VÍC!
Pokud vás láká nejen kultura, ale rádi se protáhnete a pobavíte, je pro vás Orlovna určitě zajímavým místem.

POSILOVNA
Úterý 16:30-19:00
Čtvrtek 17:00-18:30

INDOOR CYCLING
Pondělí 17:30-20:00
Středa 17:30-20:00
Čtvrtek 19:00-20:00

KUŽELKY PRO VEŘEJNOST
Pátek, sobota, neděle – dle dohody

A jestli máte raději čerstvý vzduch, přijďte za námi na některou z našich venkovních akcí – pokud jste nestihli březnový výšlap na Lácary v rámci našeho LÁCARMANa, určitě si nenechte ujít květnové Hry bez hranic. Těšíme se na vás.

Mgr. Kristýna Čížková, starostka Jednoty Orla Kobylí

Činnost Discgolfového klubu Kobylí v roce 2024

Osmou sezónu existence svého klubu opět oslavili naši hráči vynikajícími úspěchy. Ve Vacenovicích se konalo Mistrovství republiky hráčů nad 40, 50 a 60 let. Petra Křížová po několikáté obhájila mistrovský titul a nadále kraluje ve své kategorii ženskému discgolfu u nás. Vlastimil Janda v nejstarší kategorii obsadil 4. místo a Libor Juřena připojil v "nejmladší kategorii" 8. místo.

Na MČR dvojic v Uničově Vlastimil Janda s Tomášem Mikulicou obsadili 5. místo a pro stejné místo jel Vlastimil Janda do Mladé Boleslavi na Amatérské MČR.

V nejvyšší discgolfové soutěži CDGT (Czech discgolf tour) obsadil Libor Juřena 9. místo.

Ve druhé nejvyšší celostátní soutěži ADL (Amatérská dg liga) skončil Vlastimil Janda celkově 2.

Ve 3. nejvyšší soutěži (Liga České asociace discgolfu) získala Petra Křížová 2. místo, Vlastimil Janda 5. místo a Tomáš Damborský 9. místo.

V naší Jihomoravské discgolfové lize zvítězila ve své kategorii Petra Křížová, 3. místo ve svých kategoriích získali Jožka Kralovič a Tomáš Damborský, 4. místo Libor Juřena a 6. skončil Vlastimil Janda.

Česká asociace discgolfu oznámila jména hráčů, kteří budou **členy české reprezentace v roce 2025**. V širším kádru nechybí ani dva členové našeho klubu - Petra Křížová a Libor Juřena. Gratulujeme a věříme, že nás pojedou reprezentovat do Německa na Mistrovství Evropy hráčů nad 40 let.

Náš klub uspořádal celkem 4 turnaje a jednu akademii. Vrcholem sezóny měl být turnaj ADL O pohár starosty obce Kobylí (9. ročník). Naprosto neregulérní podmínky nás přinutily přeložit turnaj o 14 dní a to samozřejmě poznamenalo účast, nebyla naplno využitá hráčská kapacita. Přivítali jsme 62 hráčů a tři hráči se dostali s ratingem nad 1000 bodů, což jsou velice kvalitní výkony.

Jarní JmDGL Kobylí Open se vyvedlo náramně, přijelo 97 hráčů a všichni předvedli parádní výkony, přičemž dva z nich se dostali s ratingem na 1000 bodů. Náš turnaj byl opět největším jednodenním turnajem na Moravě.

Akce pro naše nejmladší členy se odehrávaly v areálu školy - jarního a podzimního turnaje se účastnilo 12 - 15 našich žáků.

Skvělou akcí pro naše juniory byla akademie proDiscgolf.cz, Kryštof Novák, Kristýna Jurčíková a Karolína Jurčíková předvedli našim žákům krásu tohoto sportu a poradili, jak začít. Kryštof objevil i jeden skrytý talent, Toník Koláčný se od září přidal k našim trénujícím juniorům, třeba se s ním budeme vídat i na turnajích.

V roce 2025 máme naplánovány podobné turnaje, tak teď ještě se naučit zvládat počasí.

Hráči prováděli po celý rok běžnou údržbu hřiště, sběr odpadků a opravy poškozených zařízení.

V klubu je momentálně registrováno 33 členů, z toho 15 juniorů.

Vlastimil Janda, DGC Kobylí z.s.

inzerce

Bořetice
Prodej vinného sklepa

www.reality-malikova.cz

Kobylí /Bořetice se chystají na jarní sezónu

Celou zimu se mladí fotbalisté ze sdružených družstev mládeže Kobylí/Bořetice účastnili několika sportovních akcí a turnajů. Mimo pravidelné tréninkové jednotky v tělocvičně byly zapojeny do přípravných utkání ať už v prostředí sportovních hal či na UT hřištích. Sokol Kobylí také v zimě uspořádal pod svou taktovkou celkem čtyři přípravkové turnaje. Na tyto již tradiční akce pro děti do jedenácti let jsme využili prostorů sportovní haly ve Velkých Pavlovicích. Námi pořádaných turnajů se celkem účastnilo až 360 dětí.

Dorost

Mladší přípravka

Mladší žáci

Starší přípravka

Starší žáci

Starší žáci

Výsledky těchto turnajů:

Zimní liga je název, který stále více rezonuje celé období mezi mistrovskou soutěží a stává se také pro naše týmy již tradiční záležitostí. Naše přípravky a družstvo mladších žáků se nově zúčastnili halové zimní ligy v Lužicích, kde odehráli turnaje v pěti základních kolech a následně postoupili na turnajové finále osmi. Konečné pořadí: sedmí z celkových sedmnácti zúčastněných, zůstává pěkným výsledkem.

V obdobném počinu zimní ligy pod vedením OFS Břeclav ve sportovní hale ve Valticích (tam jsme jezdili i v minulých letech) si zahrály týmy kobylských žáků. Mladší žáci obsadili druhé místo v celkovém pořadí a starší brali bronzové medaile.

18.1.2025 turnaj U11:	**19.1.2025 turnaj U9:**
1. FC Hustopeče 2. TJ Slavoj Velké Pavlovice 3. Kobylí/Bořetice 4. SK Žarošice 5. TJ Sokol Huštěnovice 6. TJ Sokol Kobylnice 7. FC Soběšice 8. Aligators Klobouky	1. TJ Sokol Kobylnice 2. SK Blažovice 3. Kobylí/Bořetice 4. TJ Slavoj Velké Pavlovice 5. FK Borský Svätý Jur 6. Aligators Klobouky 7. TJ Slavoj Rohatec 8. TJ Sokol Huštěnovice
22.2.2025 turnaj U11:	**23.2.2025 turnaj U9:**
1. FC Veselí nad Moravou 2. FC Hustopeče 3. TJ Sokol Otaslavice 4. Kobylí/Bořetice 5. FC Moravský Krumlov 6. TJ Slavoj Velké Pavlovice 7. FC Soběšice 8. TJ Sokol Kobylnice	1. FC Moravský Krumlov 2. TJ Sokol Kobylnice 3. Kobylí/Bořetice 4. TJ Slavoj Velké Pavlovice 5. SK Žarošice 6. TJ Slavoj Podivín 7. Aligators Klobouky 8. TJ Velké Bílovice

Dorost od února působí na zimní dorostenecké lize na UT hřišti v Mikulově. Kde sehrál před svou mistrovskou soutěží tři zimní přípravná utkání.

Na fotbalovém hřišti začaly přípravné práce na jarní sezónu, která bude pomyslným vrcholem aktuálního soutěžního roku. Čeká nás velké množství fotbalových duelů, na které se s napětím těšíme. Čeká nás tradiční turnaj základních škol, který proběhne 24. června. Zveme všechny fanoušky na naše sportoviště. Přijďte podpořit ať už týmy mužů tak naše mladé fotbalisty. Nabídka klání je opravdu pestrá a myslím, že si každý vybere. Pojďme díky fotbalu trávit čas v zeleném prostředí fotbalových hřišť a užít si sportovní rivalitu dvou týmů v aréně.

Ale přijďte si také zasportovat. Ať už na fotbalové hřiště, ale i na ostatní sportoviště TJ Sokol Kobylí.

Jiří Huslík

Okresní liga mladší žáci, sk. I

Datum a čas		Domácí	Hosté	Hřiště
so	05.04.2025 09:30	**Kobylí/Bořetice**	TJ Slavoj Podivín	Kobylí
so	12.04.2025 10:00	TJ Velké Bílovice	**Kobylí/Bořetice**	Velké Bílovice
so	19.04.2025 13:45	**Kobylí/Bořetice**	FK Valtice	Bořetice
ne	27.04.2025 16:00	TJ Sokol Šitbořice	**Kobylí/Bořetice**	Šitbořice
čt	01.05.2025 13:45	**Kobylí/Bořetice**	SK Krumvíř	Kobylí
út	13.05.2025 17:00	**Kobylí/Bořetice**	Velké Němčice/Nosislav	Bořetice
ne	18.05.2025 09:00	TJ Sokol Pohořelice	**Kobylí/Bořetice**	Pohořelice
ne	25.05.2025 10:00	**Kobylí/Bořetice**	MSK Břeclav B	Kobylí
so	31.05.2025 14:30	TJ Sokol Popice	**Kobylí/Bořetice**	Popice

Okresní liga mladší žáci, sk. II

Datum a čas		Domácí	Hosté	Hřiště
so	05.04.2025 11:15	**Aligators/Kobylí B**	FC Hustopeče B	Kobylí
so	12.04.2025 13:45	Sokol Dolní Dunajovice	**Aligators/Kobylí B**	Dolní Dunajovice
ne	20.04.2025 13:45	**Aligators/Kobylí B**	MSK Břeclav C	Kobylí
ne	27.04.2025 10:00	FC Pálava Mikulov B	**Aligators/Kobylí B**	Mikulov
so	03.05.2025 14:00	**Aligators/Kobylí B**	Charvátská Nová Ves	Brumovice
so	10.05.2025 10:00	**Aligators/Kobylí B**	V.Pavlovice B/Rakvice	Brumovice
ne	18.05.2025 10:00	TJ Starovičky	**Aligators/Kobylí B**	Starovičky
so	24.05.2025 10:00	**Aligators/Kobylí B**	TJ Dynamo Drnholec	Brumovice
ne	01.06.2025 14:30	TJ Sokol Březí	**Aligators/Kobylí B**	Březí

8.liga dospělí

Datum a čas		Domácí	Hosté	Hřiště
so	22.03.2025 14:30	TJ Přibice	**TJ Sokol Kobylí**	Přibice
ne	30.03.2025 15:00	TJ Dynamo Drnholec	**TJ Sokol Kobylí**	Drnholec
ne	06.04.2025 15:30	**TJ Sokol Kobylí**	Charvátská Nová Ves	Kobylí
ne	13.04.2025 15:30	FC Hustopeče	**TJ Sokol Kobylí**	Hustopeče
ne	20.04.2025 16:00	**TJ Sokol Kobylí**	TJ Moravský Žižkov	Kobylí
ne	27.04.2025 16:00	V.Pavlovice B/Starovičky	**TJ Sokol Kobylí**	Starovičky
čt	01.05.2025 16:00	**TJ Sokol Kobylí**	TJ Sokol Nosislav	Kobylí
ne	11.05.2025 16:30	Přítluky/Lednice B	**TJ Sokol Kobylí**	Přítluky
ne	18.05.2025 16:00	**TJ Sokol Kobylí**	TJ Sokol Křepice	Kobylí
ne	25.05.2025 17:00	TJ Sokol Bořetice	**TJ Sokol Kobylí**	Bořetice
ne	01.06.2025 14:45	**TJ Sokol Kobylí**	TJ Sokol Hlohovec	Kobylí
ne	08.06.2025 17:00	Moravská Nová Ves	**TJ Sokol Kobylí**	Moravská Nová Ves
so	14.06.2025 16:00	**TJ Sokol Kobylí**	TJ Sokol Ivaň	Kobylí

10.liga dospělí, sk. A

Datum a čas		Domácí	Hosté	Hřiště
ne	30.03.2025 11:45	**Kobylí B/Vrbice**	Sedlec/Hlohovec B	Vrbice
so	05.04.2025 15:30	Zaječí B/Rakvice	**Kobylí B/Vrbice**	Zaječí
ne	13.04.2025 15:30	Bavory/Mikulov B	**Kobylí B/Vrbice**	Bavory
ne	20.04.2025 13:00	**Kobylí B/Vrbice**	Charvátská Nová Ves B	Vrbice
ne	27.04.2025 16:00	TJ Sokol Pavlov	**Kobylí B/Vrbice**	Pavlov
ne	04.05.2025 16:00	Kobylí B/Vrbice	Slavoj Velké Pavlovice C	Vrbice
ne	11.05.2025 14:15	TJ Sokol Kostice B	**Kobylí B/Vrbice**	Kostice
ne	18.05.2025 13:00	**Kobylí B/Vrbice**	Bulhary/Lednice C	Vrbice
ne	25.05.2025 17:00	TJ Sokol Perná	**Kobylí B/Vrbice**	Perná
ne	01.06.2025 17:00	**Kobylí B/Vrbice**	SK Klentnice	Kobylí

Okresní liga přípravky, sk. B

Datum a čas		Domácí	Hosté	Hřiště
ne	06.04.2025 10:00	**Bořetice/Kobylí**	Sokol Dolní Dunajovice	Bořetice
so	12.04.2025 15:30	TJ Sokol Velké Němčice	**Bořetice/Kobylí**	Velké Němčice
ne	20.04.2025 10:00	**Bořetice/Kobylí**	Šitbořice/Nikolčice	Kobylí
ne	27.04.2025 10:00	**Bořetice/Kobylí**	Slavoj Velké Pavlovice	Bořetice
čt	01.05.2025 09:00	TJ Sokol Pohořelice	**Bořetice/Kobylí**	Pohořelice
ne	04.05.2025 10:00	Sokol Horní Bojanovice	**Bořetice/Kobylí**	Horní Bojanovice
ne	11.05.2025 10:00	**Bořetice/Kobylí**	TJ Start Vlasatice	Bořetice
ne	18.05.2025 10:00	Vranovice/Ivaň	**Bořetice/Kobylí**	Vranovice
ne	25.05.2025 10:00	**Bořetice/Kobylí**	TJ Dynamo Drnholec	Bořetice
ne	01.06.2025 14:30	TJ Sokol Popice	**Bořetice/Kobylí**	Popice
ne	08.06.2025 10:00	**Bořetice/Kobylí**	Aligators	Kobylí

Okresní liga starší žáci

Datum a čas		Domácí	Hosté	Hřiště
ne	06.04.2025 13:15	Ivaň/Vranovice	**Kobylí/Bořetice**	Ivaň
ne	13.04.2025 13:00	TJ Sokol Popice	**Kobylí/Bořetice**	Popice
ne	20.04.2025 10:00	**Kobylí/Bořetice**	TJ Slavoj Podivín	Vrbice
ne	27.04.2025 13:45	Nosislav/Velké Němčice	**Kobylí/Bořetice**	Nosislav
ne	04.05.2025 10:00	**Kobylí/Bořetice**	FK Valtice	Vrbice
ne	11.05.2025 09:00	MSK Břeclav B	**Kobylí/Bořetice**	Břeclav
ne	18.05.2025 13:45	**Kobylí/Bořetice**	SK Krumvíř	Kobylí
ne	25.05.2025 14:30	FC Hustopeče B	**Kobylí/Bořetice**	Uherčice
ne	01.06.2025 10:00	**Kobylí/Bořetice**	TJ Sokol Pohořelice	Bořetice

8.liga dospělí

Datum a čas		Domácí	Hosté	Hřiště
so	15.03.2025 15:00	TJ Slavoj Velké Pavlovice	**Kobylí/Bořetice**	Velké Pavlovice
ne	23.03.2025 12:30	**Kobylí/Bořetice**	TJ Sokol Brumovice	Bořetice
ne	30.03.2025 10:00	**Kobylí/Bořetice**	SK Krumvíř	Vrbice
so	05.04.2025 12:00	TJ Slavoj Rohatec	**Kobylí/Bořetice**	Rohatec
so	12.04.2025 15:30	**Kobylí/Bořetice**	TJ Starý Poddvorov	Kobylí
ne	20.04.2025 13:30	Mutěnice/Dubňany	**Kobylí/Bořetice**	Mutěnice
so	26.04.2025 16:00	**Kobylí/Bořetice**	FKM Podluží	Kobylí
so	03.05.2025 15:45	TJ Sokol Lanžhot	**Kobylí/Bořetice**	Lanžhot, Na Šlajsi
ne	11.05.2025 10:00	**Kobylí/Bořetice**	TJ Slovan Bzenec	Vrbice
so	17.05.2025 17:00	TJ Kordárna Velká nad Veličkou	**Kobylí/Bořetice**	Velká nad Veličkou
so	24.05.2025 17:00	**Kobylí/Bořetice**	FC Kyjov 1919	Kobylí
ne	01.06.2025 17:00	Vnorovy/Zarazice	**Kobylí/Bořetice**	Vnorovy
so	07.06.2025 17:00	**Kobylí/Bořetice**	Hroznová Lhota/Lipov	Kobylí

inzerce

EKOPARTIČKA radí

Kam patří vysloužilé elektro?

Elektrospotřebiče nepatří do směsného ani tříděného odpadu, i když jsou vyrobené z plastu nebo skla. A už vůbec ne do přírody. **Všechny** bez rozdílu **patří na místa zpětného odběru**.

Pozorně si prohlédni oba obrázky. Dokážeš najít **všech pět rozdílů**?

ekolamp

MYSLÍME EKOLOGICKY. NA BUDOUCNOST

FARNOST KOBYLÍ

SPOLEČNOU CESTOU

Láska Zeleného čtvrtku,
víra Velkého pátku,
naděje Bílé soboty
a vítězství Velikonoční neděle
ať Vás posilní a naplní
radostí, pokojem a důvěrou.

Velikonoční bohoslužby ve farnostech Kobylí, Bořetice a Vrbice				
17.4. 2025	Kobylí	Zelený čtvrtek	18:00-mše svatá	společná modlitba v Getsemanské zahradě
18.4. 2025	Kobylí	Velký pátek	9:00-12:00	kostel otevřen k tiché modlitbě
	Vrbice		15:00	křížová cesta ve Farské zahradě
19.4. 2025	Kobylí	Bílá sobota	9:00-15:00	kostel otevřen k modlitbě u Božího hrobu
	Vrbice		20:00	Velikonoční vigilie
20.4. 2025	Kobylí	Slavnost Zmrtvýchvstání Páně	9:30	Při mši svaté se budou žehnat velikonoční pokrmy.
21.4. 2025	Kobylí	Pondělí velikonoční	9:30	mše svatá
Velikonoční svátost smíření v kostele sv. Jiří v sobotu 12.4. 16:00-17:30 hodin.				

Proč dodržovat a ctít duchovní tradice o Velikonocích?

Žijeme v zemi, která je bohatá na tradice. Zvláště na jižní Moravě se lidé snaží mnohé z nich dodržovat. Uchovávání těchto zvyků je důležité nejen pro naši identitu, ale také pro naše kořeny, historii a způsob života. **Tradice nám dávají pocit sounáležitosti, propojují generace a pomáhají nám pochopit hodnoty a zvyklosti, které formovaly naši kulturu a naše předky. Vytvářejí most mezi minulostí, přítomností a budoucností, přinášejí řád do života a dávají smysl určitým obdobím roku, jako jsou Vánoce, Velikonoce a další svátky.**

Na jižní Moravě jsou tradicí také hody a s nimi spojené kroje – jsou to nejvýznamnější svátky v obci. Původně byly tyto slavnosti vždy spojeny se svátkem patrona místního kostela a dodnes existují farnosti a obce, kde se tento zvyk zachovává.

Blíží se Velikonoce. Pro někoho jsou pouze jarním svátkem, obdobím pomlázek a barvení vajíček. Především **jsou to však největší křesťanské svátky, které připomínají klíčovou událost víry – utrpení, smrt a zmrtvýchvstání Ježíše Krista.** Právě proto mají duchovní tradice tohoto období hluboký význam a stojí za to je nejen uchovávat, ale také ctít. Velikonoce jsou jádrem křesťanského poselství – **oslavou vítězství života nad smrtí, světla nad temnotou a naděje nad zoufalstvím.** Jak říká apoštol Pavel: „Nevstal-li Kristus, marná je naše víra." Bez Velikonoc by křesťanská víra ztratila svůj základní smysl.

Slavení Velikonoc není pouze tradicí, ale také pozváním k hlubšímu prožitku – k zamyšlení nad vlastním životem a vnitřní obnově. Často od vás, občanů, slýchávám, jak je dobře, že se stále drží tradice krojů a hodů, a jsem za to rád. Na druhou stranu mě však mrzí, že duchovní tradice o Velikonocích v Kobylí ustupují nebo se narušují (např. nevhodný termín Kobylských uliček na Bílou sobotu, kdy má být tento den podle křesťanské tradice časem klidu a rozjímání – ani zvony v tento den na věži nezvoní, protože si připomínáme okamžik, kdy Kristovo tělo spočívalo v hrobě).

V lidových zvycích byla Bílá sobota spojena s očistou a přípravou na Velikonoční neděli. Lidé uklízeli domy, bílili zdi a připravovali pokrmy na slavnostní hostinu – mazance, beránky či vejce. Tyto tradice se u některých dochovaly dodnes. Myslím, že i v dnešní době má smysl duchovní stránku Velikonoc zachovávat nebo alespoň respektovat. Nabízí se nám možnost na chvíli se zastavit a zamyslet se.

Bílá sobota může být dnem vnitřního usebrání a přípravy na nadcházející radost Velikonoc- na slavnost Zmrtvýchvstání. Připomíná nám, jak **jsou v životě důležité přechodové momenty – chvíle, kdy se staré uzavírá a nové začíná. Je to čas, kdy se smutek proměňuje v naději**. Prosím, nenechme si komerční akcí vzít vzácné a hluboké chvíle Velikonoc.

P. Tomáš Caha

Zveme Vás...		
13.4. 2025	15:00 začátek v kostele sv. Jiří	křížová cesta mezi vinohrady z Kobylí na Vrbici
27.4. 2025	14:00 v kostele sv. Jiří	Hodová krojová mše svatá
8.5. 2025	v 8 hodin od fary z Kobylí	pěší pouť do Žarošic
11.5. 2025	14:30 hodin u dřevěného kříže u hlavní silnice mezi Vrbicí a Kobylím	Žehnání vinohradům a polím – modlitba za úrodu a ochranu přírody
23.5. 2025	Kobylí	Noc kostelů
15.6. 2025	10:30 hodin u fary	Žehnání dopravních prostředků
19.6. 2025	mše svatá pro všechny farnosti	Slavnost Těla a Krve Páně

Přidej se k nám – pěší pouť do Žarošic 8.5.2025

Ve čtvrtek 8. května se uskuteční již „tradiční" pěší pouť do Žarošic.

Program:

•7.45 Sraz v kostele sv. Jiří v Kobylí
•8.00 Požehnání poutníkům
•8.15 Zahájení pěší poutě
•14.00 Mše svatá v Žarošicích
•15.00 Odjezd domů

Během putování máme tři zastávky na občerstvení a odpočinek

Doprovodné vozidlo zajištěno

Žehnání vinohradům a polím – modlitba za úrodu a ochranu přírody

Žehnání vinohradům a polím je tradičním momentem, který spojuje víru, vděčnost a pokoru před Bohem a přírodou. Tento obřad nás vrací k našim kořenům, k půdě, která nás živí a k práci našich rukou.

Před začátkem růstu se shromažďujeme, abychom poprosili o požehnání pro své vinohrady, pole, zahrady a sady. Je to čas, kdy chceme vyjádřit svou vděčnost za dary přírody, a zároveň prosit za ochranu plodin před přírodními katastrofami, nemocemi a škůdci.

Tento obřad nám připomíná, že naše úroda není pouze výsledkem lidské práce, ale že je to také dar, který nám poskytuje samotná příroda, pod Božím dohledem. Proto žehnání není jenom aktem prosby o ochranu a hojnost, ale i příležitostí k duchovnímu prožití společenství a vděčnosti za všechno, co nám země poskytuje.

Přidejte se k nám **v neděli 11.5. ve 14:30 hodin u dřevěného kříže u hlavní silnice mezi Vrbicí a Kobylím** k tomuto krásnému a duchovnímu obřadu, který je symbolem úcty k přírodě, k práci a k Boží moci, která nám dává sílu pečovat o naši zemi.

Pozvánka na Noc kostelů 2025

Milí přátelé a všichni, kdo hledáte klid, duchovní obohacení nebo jen nevšední zážitek, srdečně vás zveme na tradiční celorepublikovou akci Noc kostelů, která se letos uskuteční po delší době 23.května 2025 u nás v Kobylí.

Bude probíhat nejen v našem kostele sv. Jiří v Kobylí, ale i v blízkém komunitním centru.

Tento jedinečný večer nabídne bohatý program pro všechny věkové kategorie bez rozdílu vyznání.

Na co se můžete těšit?

*program pro děti

*hudební vystoupení

*divadelní scénka

*možnost rozhovoru s knězem a přijmout požehnáním

*tichá meditace a modlitba

*zajímavá přednáška

*komentovaná bohoslužba

*občerstvení

*vyhlídka z kostelní věže

Noc kostelů je otevřena všem, kdo chtějí poznat něco nového. Podrobnější program bude zveřejněn začátkem května na vývěskách pod věží a u Coopu a hlášen v místním rozhlase.

Těšíme se na společné setkání s vámi.

Žehnání dopravních prostředků - tradice, která přináší ochranu na cestách

Každý řidič ví, že na silnicích číhá mnoho nebezpečí. Ať už jde o nepříznivé počasí, nepozornost nebo technické problémy, nikdy si nemůžeme být stoprocentně jisti bezpečným návratem domů. Proto se v mnoha farnostech udržuje krásná tradice **žehnání dopravních prostředků.**

Tento obřad není jen symbolickým gestem, ale vyjádřením důvěry v Boží ochranu. Kněz při něm prosí za bezpečnost všech řidičů a cestujících, aby vždy dojeli do cíle bez nehody a ve zdraví.

V naší farnosti proběhne žehnání dopravních prostředků **v neděli 15.6. 2025 v 10:30 hodin**. Zveme všechny majitele aut, motocyklů, kol i dalších dopravních prostředků, aby se této události zúčastnili.

Přijďte se s námi pomodlit za bezpečné cesty a nechte požehnat své vozidlo.

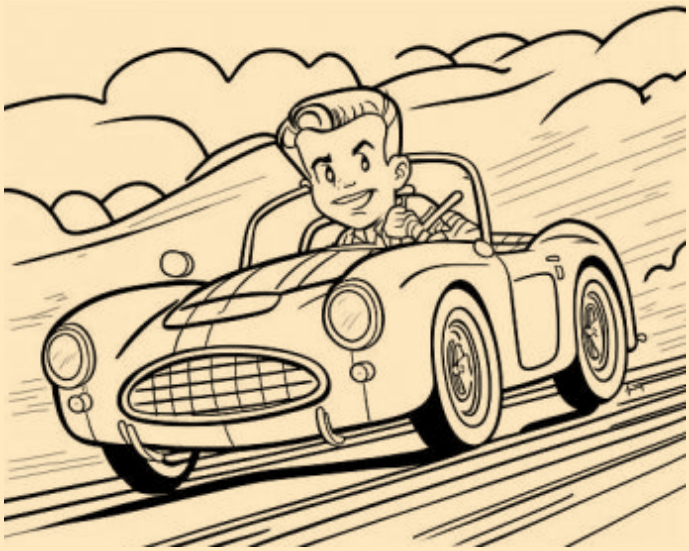

Ať vás provází Boží ochrana na každé vaší cestě!

P. Tomáš

Jubilejní rok 2025 a mariánské poutě v Žarošicích

Na Štědrý den, 24. prosince 2024, papež František oficiálně zahájil „Svatý rok 2025".

Stalo se tak otevřením Svaté brány baziliky sv. Petra ve Vatikánu. Tuto bránu otevírá papež pouze na začátku Svatého roku, který se též nazývá „jubilejní" rok, podle latinského **jubileo – radovat se.**

I v tomto Jubilejním roce 2025 se budou konat tzv. fatimské poutě v Žarošicích.

Konají se vždy 13. dne v měsíci od května do října (termín pouti se váže ke zjevení Panny Marie v portugalské Fatimě třem malým dětem v roce 1917).

Pravidelně se těchto poutí zúčastňují i farníci z Bořetic, Vrbice a Kobylí, kteří zajíždí do Žarošic společně autobusem.

Přihlášky na poutě přijímá paní Štěpánka Kaňová, tel. 727808877.

Přehled žarošských fatimských poutí v roce 2025

- Úterý 13. května 2025 – odjezd z Kobylí 16.45
- Pátek 13. června 2025 – odjezd z Kobylí 16.45
- Neděle 13. července 2025 - odjezd z Kobylí 16.45
- Středa 13. srpna 2025 - odjezd z Kobylí 16.45
- Sobota 13. září 2025 – tzv. Zlatá sobota
  pouti se zúčastňuje i krojovaná mládež – odjezd bude upřesněn
- Pondělí 13. září 2025 – odjezd z Kobylí 15.45

Časový program poutí:

- 18.30 modlitba růžence v poutním areálu
- 19.00 mše svatá v poutním areálu
- 20.15 světelný průvod obcí za zpěvu fatimské písně „V dolině Iria"

Blanka Kaňová

Ohlédnutí za Společenským plesem farností 2025

V roce 2025 pořádala Společenský ples farností bořetická farnost - v pátek 17. 1. 2025 se ve 20 hod. rozezněly první tóny hudby... K tanci a poslechu hrála, jako vždy perfektní, DH Sokolka. A co vše jsme si na plese mohli užít? Předtančení (tentokrát byl zvolen moderní tanec), rukavičkové sólo, magnetkové sólo, sólo s otcem Tomášem, bohatou tombolu, celovečerní společenskou hru a hlavně společnost úžasných lidí.

Sona Čejková

Farní bruslení

Ve dnech 24.1. a 7.2. jsme se zúčastnili večerního bruslení v Mutěnicích, kde nás čekala krásně upravená ledová plocha. Za účasti otce Tomáše, který rád po letech nasadil brusle a dal tak vzniknout společné tradici bruslení všech tří farností z Kobylí, Vrbice a Bořetic, jsme se vrhli na led a bruslení si náramně užili, jak dospělí tak děti, které měly k dispozici i vybavení pro začínající bruslaře a lední vozítka pro nejmenší. Byl čas si i popovídat, zasmát se a ocenit odvahu těch, kteří na bruslích stáli poprvé, i těch kteří se na ledovou plochu odvážili vstoupit i po desítkách let. Odměnou nám byl společný čas a radost z pohybu. Příští rok se budeme opět těšit na společnou jízdu!

David Krayzel

Radostné a požehnané prožití Velikonoc!

základní ŠKOLA KOBYLÍ

PŘÍCHOD JARA

Po zimě přichází velká změna,
všechno se probouzí k životu.
A to jasně znamená,
že jaro už je tu.

Na louce si poletují
vážky, včely, motýli,
ptáci si na větvích prozpěvují,
jaro je ve sváteční košili.

Sluníčka každý den přibývá,
den nám krásně prohřeje.
Jaro už se kvapem ozývá
a pěkný den všem popřeje.

V zelené trávě plno jarního kvítí,
kytici narcisek, tulipánů natrhám.
Pampelišky mezi nimi svítí,
já jarní náladu už mám.

Veronika Lejsková

Naši žáci obstáli se ctí

V zimním období tradičně probíhají školní a následně okresní a krajská kola předmětových (vědomostních) olympiád. Naši žáci si rozhodně nevedli špatně... Pojďte se, vážení čtenáři, přesvědčit. Začneme největším úspěchem...

Zeměpisná olympiáda -Postupujeme do kraje!

Školní kolo této soutěže se na naší škole uskutečnilo ve třetím lednovém týdnu. Vítězem v kategorii A (6. ročník) se stal **Tomáš Langer**. Jako druzí se umístili Karin Čejková a Antonín Koláčný , třetí skončila Eliška Horáková. Kategorii C (9. ročník) ovládl **Vítězslav Blaha**, následovaný Ivou Kovářovou na druhém a Barborou Obadalovou na třetím místě. Oba vítězové nás reprezentovali **v okresním kole**. **Vítek** se mezi 19 soutěžícími ze základních škol a víceletých gymnázií neztratil. Získal **8**. místo a byl tzv. úspěšným řešitelem. **Tomáš** vybojoval mezi 18 soupeři nádherné **2**. místo a zajistil si tak postup **do krajského** kola. Blahopřejeme a věříme, že si povede stejně dobře.

Vít Damborský

A co nám k soutěži řekl Tomáš?

Ve středu 20. 2. jsem se zúčastnil okresního kola Geografické olympiády. Byla rozdělena do tří částí: práce s atlasem, geografické znalosti a praktická část. Měli jsme např. zjistit (podle Školního atlasu světa), jaký typ ústí má uvedený vodní tok a do jakého úmoří řeka spadá, spočítat si, které budou další přestupné roky, k různým mapovým značkám vybrat z tabulky možností správný název. Dalo se to úplně jednoduše stíhat. Celou soutěž jsem si užil a těším se na konec března, až pojedu na krajské kolo.

Tomáš Langer

Matematická olympiáda 5. ročníku

V měsících listopadu a prosinci probíhalo v 5. třídě školní kolo matematické olympiády. Děti, které se soutěže chtěly zúčastnit, dostaly zadání šesti příkladů, ty si pak měly doma připravit. Nakonec vytrvala jenom 3 děvčata: Barbora Poulíková, **Tereza Mikulicová** a Fanny Michnová. Po konzultaci a kontrole si příklady ve škole přepsaly na dané formuláře. Podle výsledků naši školu v okrese reprezentovaly Bára s Terkou. **Okresní kolo** se konalo 29. ledna v Břeclavi, kde Tereza Mikulicová obsadila krásné **6. místo.** Gratulujeme.

Světlana Tesáková

Olympiáda v českém jazyce

Vítěznou trojicí školního kola, které proběhlo v listopadu,se stali :

1. Vítězslav Blaha
2. Barbora Herůfková
3. Barbora Blahová

Soutěžící museli prokázat, že umějí nejen rozlousknout oříšky gramatické a poradit si se slovy a jejich významy, ale že také dokáží napsat v časovém limitu pěknou, smysluplnou slohovou práci. Podobně **i v okresním kole**, kde nás reprezentovali V. Blaha a B. Blahová. V silné konkurenci padesáti stejně starých žáků ZŠ a víceletých gymnázií získal **Vítek** skvělé **6. místo**, Bára se rozhodně nemusí stydět za příčku patnáctou.

Jarmila Borovičková

Olympiáda v anglickém jazyce

V druhém lednovém týdnu u nás proběhlo **školní kolo** olympiády v anglickém jazyce. Žáci soutěžili v poslechové a písemné části, nejlepší z nich navíc v konverzaci. **V první kategorii** si nejlépe vedla **Leontýna Hošková**, kte-

rá tím postoupila do okresního kola. Druhé místo obsadili Sára Škaroupková a Tomáš Vajbar, třetí pak Hana Pálenská .**Ve druhé kategorii** z prvního místa do okresního kola postoupil Filip Hošek. Druhé místo patřilo Vítězslavu Blahovi a Dominice Václavíkové. Jako třetí se umístila Barbora Blahová.

Okresní kolo olympiády proběhlo 5. února. V tomto kole už žáci bojovali ve více disciplínách: poslech, čtení, gramatika, popis obrázku a konverzace. Naši soutěžící v konkurenci cca 20 žáků v každé kategorii obstáli velmi dobře. Ve svých kategoriích vybojovala **Leontýna Hošková** skvělé **6.místo** a **Filip Hošek** výborné **8. místo**.

Oběma gratulujeme a děkujeme za vzornou reprezentaci školy.

Markéta Otáhalová

Dějepisná olympiáda

Dějepisná olympiáda je tradiční soutěží, která rozvíjí zájem žáků o historii a vede je k hlubšímu poznání minulosti. V letošním 54. kole **školní** dějepisné olympiády, která se konala za účasti 25 žáků, se z **prvenství** radovala **Doubravka Kočková**. Druhé místo obsadila **Tereza Vyhňáková** a třetí **Vítězslav Blaha** - všichni z devátého ročníku. Tato soutěž, která se stala skvělou příležitostí pro mladé historiky, ukázala, jak velký zájem o historii mezi žáky stále panuje.

Dne 15.1 se konalo **okresní kolo**, ve kterém změřili své znalosti žáci základních škol a víceletých gymnázií. Letošní ročník byl tematicky zaměřen na historické lékařství a léčitelství, přičemž soutěžící museli prokázat nejen znalost historických událostí, ale i schopnost práce s historickými prameny.

Naši školu reprezentovali tři žáci – Vítězslav Blaha, Václav Ullmann a Doubravka Kočková. V silné konkurenci mladých historiků si vedli statečně a obsadili 18., 19. a 26. místo. Účast v okresním kole je vždy velkým úspěchem, protože konkurence je obrovská. Také proto všem soutěžícím z naší školy patří pochvala za jejich výkon a chuť učit se o dějinách.

František Kynický

Chemická olympiáda

V pátek 7. 2. se konalo školní kolo Chemické olympiády. Na jednu z nejtěžších olympiád si troufli 2 žáci, Antonín Vajbar skončil první, jen těsně druhý skončil Vítězslav Blaha. Oba byli úspěšnými řešiteli a jsou navrženi na postup do okresního kola.

V okresním kole nakonec obsadil Vítězslav 9. místo a Antonín skončil na 10. místě.

Děkujeme za reprezentaci!

Vlastimil Janda

Olympiáda v německém jazyce

Dne 19.12. se na naší škole uskutečnilo školní kolo olympiády v německém jazyce za účasti sedmi žáků z 9. ročníku. Nejlepšího výsledku dosáhla **Lenka Mikulicová**, druhé místo patří Sáře Procházkové, jako třetí se umístila Tereza Vyhňáková.

Vítězka školního kola se 28.2. zúčastnila **okresního kola** v Břeclavi. I když se jí nepodařilo vybojovat postup do krajského kola, odnesla si s sebou krásný zážitek a cennou zkušenost do budoucna.

Lenka Varmužová

Přijímačky nanečisto

Přijímací zkoušky na střední školy jsou pro žáky devátých tříd významným milníkem. Proto již mnoho let pro ně v naší škole organizujeme tzv. přijímačky nanečisto. V podmínkách co nejvíce podobných těm reálným si žáci mohou vyzkoušet, co je čeká, na co se mají připravit.

Letos poprvé proběhly tyto cvičné zkoušky na podnět a v režii Cermatu. Využili jsme tedy této možnosti a do programu se rovněž zapojili.

Zkoušky jsme organizovali podle přesného manuálu. Žáci byli rozděleni do dvou skupin – v jedné bylo 15 žáků, ve druhé 14. Nejprve 70 minut řešili úlohy z matematiky, poté psali 60 minut test z českého jazyka. Snažili jsme se, jako vždy,aby prostředí odpovídalo skutečné atmosféře přijímaček, včetně přísného dohledu na dodržování pravidel.

A jak to dopadlo? Výsledky sice u některých nebyly právě oslnivé, ale hlavním přínosem této zkoušky je, aby si žáci uvědomili, na čem ještě potřebují zapracovat. Mnozí zjistili, že je třeba nejen mít vědomosti a znát správné postupy, ale veškeré úkoly také zvládnout v daném časovém limitu.

Věříme, že získané zkušenosti budou žáky motivovat k důkladnější a pečlivější přípravě, díky níž pak přijímačky "naostro" zvládnou s větší jistotou a klidem a budou tak i nadále patřit k těm úspěšnějším.

Jana Lovečková

Okénko metodika

V únoru žáci čtvrtého a pátého ročníku absolvovali dvouhodinový program „Na světě nejsi sám" od společnosti MP Education, s jejíž lektorkou spolupracujeme již několik let. Program má pomoci dětem pochopit, že jejich život a život ostatních je jedinečný a že ho musíme chránit. Život znamená také neubližovat druhým a vzájemně si pomáhat. Děti byly spokojené a měly radost z dárečků od paní lektorky.

Se stejnou společností jsme pokračovali ještě v šestých třídách, tam však s programem zaměřeným na dospívání. I tuto přednášku zařazujeme u šesťáků každoročně. Žáci se v ní dozví, co je to vlastně ta puberta, co se v jejich těle děje s hormony a jak se tělo pomalu mění z dětského na dospělé, ale probírají také intimní hygienu, zdravý životní styl a vztahy mezi vrstevníky. Také šesťáci byli spokojeni.

Předtím v lednu u nás ve škole besedoval se žáky různých ročníků na různá témata pan poručík Měchura.

1.- Dopravní výchova, 2. - Osobní bezpečí, 3.-Šikana, 4.- Bezpečně v kyberprostoru, 5. - Kyberšikana , 6.- Šikana, 7.- Kyberšikana, 8.- Drogy a závislosti, 9.- Trestní odpovědnost

Šárka Kubíková

Trávu králíkům, zločin se nevyplácí...

Důležitost a závažnost zmíněných témat a potřebu být informován si uvědomují i sami žáci. Důkazem jsou jejich ohlasy. Získali jsme je od osmáků (ti chtěli zůstat v anonymitě) a deváťáků. Co nového se dozvěděli, co je překvapilo, oslovilo, zkrátka co si z besedy odnesli?

Drogy a závislosti

...Dozvěděl jsem se hodně nových věcí. Například různé druhy závislostí (třeba kleptománie – to je dobrý pocit z kradení různých věcí) nebo že kvůli drogám vzniká 250 druhů nemocí a 7 druhů rakovin.

...Překvapilo mě, že 90 % kuřáků začalo s kouřením cigaret dřív, než jim bylo 18 let.Nikdy bych nechtěla, aby někdo z mého okolí propadl drogám nebo dalším závislostem.Díky dnešku jsem se dozvěděla, že když jste v blízkosti s někým, kdo kouří trávu, může to ovlivnit test na drogy. Vyjde, že jste ty drogy měli.

...Díky dnešku vím, že 30 g až 60 g nikotinu může zabít dítě. Že jednou jeden kluk tak hodně fetoval, že si myslel, že má nadlidské schopnosti, a tak skočil z paneláku z osmého patra. Jiní dva kluci si mysleli, že jsou rychlejší než vlak, ale po sto padesáti metrech je ten vlak roztrhal na tkáně.

...Některé příběhy mě opravdu šokovaly. Třeba to, že si někdo po aplikování drogy odebere krev, aby měl alespoň nějakou záložní drogu, kterou z té krve získá.

...Dozvěděla jsem se o různých návykových látkách a o tom, co to s lidmi dělá. Nechápu, jak si může někdo tak ničit zdraví.

...Teď už vím, že nikdy nebudu chtít kouřit ani používat drogy. A budu se vyhýbat lidem, kteří je používají a hulí trávu. Trávu budu radši dávat jenom králíkům.

...Zjistil jsem, že jídlo je lepší než drogy.

Trestní odpovědnost

...S panem poručíkem Měchurou se už setkáváme po několikáté. Jeho návštěva nám vždy vykouzlí úsměv na tváři. Samozřejmě to není jen z důvodu volné hodiny, ale také kvůli těm napínavým, či až odstrašujícím případům z práce, nebo jeho odlehčenému a humornému vysvětlení zákona a trestů, týkajících se osob nad 15 let. Spousta věcí však neměla záměr nás pobavit, ale naopak varovat a přimět nás, abychom víc dbali na pravidla. Na závěr si pan poručík vybral jednoho z nás a názorně nám předvedl a vysvětlil, jak se máme chovat při napadení. Poté se s námi zase s úsměvem rozloučil.

Kateřina Hrabcová

...Po dnešní přednášce pana poručíka Měchury asi nikdy nezapomenu na příběh o tom, že i neposkytnutí první pomoci je trestný čin. Dívali jsme se na video, kde paní přecházela přes koleje, nerozhlédla se a srazil ji vlak. Asi měla zlomené nohy, protože jen nehybně ležela na zemi. Kolem procházel pán, který si jí musel všimnout, i kdyby byl slepý. Ani se neohlédl a šel dál. Za to, že neposkytl první pomoc, dostal nemalý trest. I když člověk neumí zraněnému pomoct on sám, stačí, když zavolá záchranku. Zraněnému pomůže a sám se vyhne trestnímu činu.

Barbora Obadalová

...Hlavně jsme si uvědomili, že musíme být ohleduplní. Stát se zločincem fakt za to nestojí. Vždy nás čekají následky za naše činy.

Dominika Václavíková

...Nezapomenu na to, jak pan poručík nám vyprávěl, že v jedné škole celá 6. třída měla zkušenosti s drogami, někteří se dokonce léčili v léčebně pro mladistvé. Nebo další příběh. Na jedné sociální síti, v jednom z příspěvků ke střelbě na filozofické fakultě, nějaký muž podporoval toho střelce a ještě řekl, že měl zabít více lidí. Dokonce tam napsal i jejich jména. Pan poručík ten příspěvek předal kriminální policii a ta do 30 minut znala jméno toho muže, který to psal. Byl to nějaký starší pán z Břeclavi!

Klára Lanžhotská

...Nejdříve jsme probírali, jaký je rozdíl mezi trestným činem a přestupkem. Překvapilo mě, že některé zločiny můžou být obojí. Dále jsme si měli uvědomit, jaké povinnosti máme, když už je nám patnáct let. Pan poručík vyprávěl o zločinech, které se staly, některé mě i překvapily. To, jak lidé dokážou být zlí, jak někdo může něco takového udělat a že mu to stojí za to. Já jsem se akorát utvrdila v tom, že páchat zločiny se nevyplácí. A to by si měli uvědomit všichni.

Sofie Kolková

Záchranářský školní den

V lednu k nám do školy přijela záchranka. Nebojte, nikomu se nic nestalo! Tým profesionálních záchranářů za námi přijel se specializovaným výukovým programem neziskové organizace Atomika z Olomouce. „Záchranářský školní den"- to je název kurzu, jehož hlavním cílem bylo naučit se, jak poskytnout první pomoc a jak správně reagovat v krizových situacích, se kterými se můžeme v každodenním životě setkat.

Záchranářský školní den určený pro žáky 8. a 9. tříd u nás ve škole proběhl už podruhé a vždy se setkal s velkým ohlasem u žáků i vyučujících. Měli jsme možnost vyzkoušet si praktické situace, jako je poskytování první pomoci při krvácivých zraněních, provádění resuscitace nebo co dělat při alergické reakci. A také jak správně volat pomoc. Všichni máme určité povědomí o tom, jak se v kritických situacích chovat. Kdybychom však byli svědky skutečného úrazu nebo zranění a měli poskytnout první pomoc, většina z nás by byla v takovém šoku, že bychom vůbec nevěděli, co dělat. A v takových případech je důležité mít nejen teoretické znalosti, ale také praktické dovednosti a sebedůvěru, abychom dokázali zvládnout emoce a mohli správně a včas reagovat. A toho všeho se nám dostalo právě díky organizaci záchranářského dne. Jako informovanější a snad i zodpovědnější lidé možná někdy někomu zachráníme život.

Mgr. Ivana Slámová, Ph.D.

Jak bylo řečeno, kurz se setkal s dobrým ohlasem také u žáků. Může nás jen těšit, že i oni samotní vnímají potřebu umět pomoci. Následující řádky by mohly mluvit za všechny...

V pátek 7. února 2025 jsme dostali šanci se zúčastnit kurzu první pomoci. Vedla ho skupina zkušených záchranářů z Olomouce.

Jako první jsme si napsali ověřovací test a poté se rozdělili do 3 skupin podle tříd. V průběhu dalších tří hodin jsme se vystřídali na přednáškách o masáži srdce. Na figurínách jsme si mohli vyzkoušet záklon hlavy, umělé dýchání a samotnou masáž srdce. Pak jsme se přesunuli na první pomoc při dušení, tam jsme se naučili Heimlichův manévr vleže i vestoje. Nezapomenutelný zážitek nám přinesla ukázka, jak zastavit krvácení. To jsme vyzkoušeli v praktickém cvičení. Bez toho, že bychom věděli, co nás čeká, jsme byli rozděleni do skupin po 4 žácích.

Úkolem bylo zachránit pána, který krvácel z nohy. Naštěstí vše dobře dopadlo a každý první pomoc zvládl i pod vlivem adrenalinu.

Jsme vděční, že naše škola tento kurz zorganizovala a že díky našim záchranářům se znalosti o první pomoci mohou dostat k co nejvíce lidem. A tím pádem budeme připraveni na každou podobnou situaci.

Kateřina Hrabcová a Barbora

Již bylo zmíněno, že účastníci kurzu si nejdříve napsali test. To proto, aby si oni sami mohli porovnat PŘED a PO, tedy co uměli před kurzem a co se naučili teď.Jak byste si , vážení čtenáři, vedli vy? Pojďte si s námi test vyzkoušet.

Test znalostí- kardiopulmonální resuscitace

I. Kdo je povinný poskytnout první pomoc?
A. Všichni bez rozdílu věku a pohlaví
B. Zdravotnický záchranář
C. Lékař

2. Jaký je postup u lidí se zástavou oběhu?
A. Zkontrolujeme vědomí, pokud je v bezvědomí, snažím se vyhmatat pulz na krční tepně, pokud ho nenahmatám, zahájím resuscitaci
B. Kontrola vědomí, pokud je člověk v bezvědomí, zprůchodním dýchací cesty záklonem hlavy a zkontroluji dýchání, pokud nedýchá normálně nebo nedýchá vůbec, volám 155 a okamžitě zahájím resuscitaci
C. Zavolám 155 a počkám na vozidlo záchranné služby

3. Poměr stlačení hrudníku a umělých vdechů u dospělé osoby se zástavou oběhu je:
A. 15:2
B. 3:1
C. 30:2

4. Zprůchodnění dýchacích cest u člověka v bezvědomí provedu následovně:
A. Jednu ruku položím na čelo, druhou ruku dám pod bradu a zakloním hlavu, zároveň budu pozvedávat bradu nahoru, nebo oběma rukama předsunu čelist
B. Otočím člověka v bezvědomí na bok
C. Rukou mu vytáhnu zapadlý jazyk a přišpendlím spínacím špendlíkem ke rtu

5. Hloubka stlačení hrudníku a frekvence u dospělé osoby je:
A. Hloubka stlačení je minimálně IO cm a frekvence 60/min
B. Hloubka stlačení je 5-6 cm a frekvence minimálně 100/min, max. 120/min
C. Hloubka stlačení je 2-3 cm a frekvence 150/min

6. Kardiopulmonální resuscitace u dětí je zahájená:
A. masáží srdce
B. 5 umělými vdechy
C. 2 umělými vdechy

7. AED (automatizovaný externí defibrilátor) je:
A. Přístroj, na kterém se dají hrát různé hry, je podobný X boxu
B. Plastová krabička, která funguje jako GPS navigace
C. Přístroj určený k laické resuscitaci, postiženému srdci je schopný dát elektrický výboj, laika navádí mluvenými pokyny

8. Zástavu masivního krvácení provedu:
A. Nijak - nezvládám pohled na krev, nechám člověka krvácet dál
B. Zaškrtím škrtidlem pod ránou
C. Přímým tlakem v ráně, tlakovým obvazem

Správné odpovědi:
1A, 2B, 3C, 4A, 5B, 6B, 7C, 8C

Technologický workshop FabLab

Poslední únorovou středu jsme se vydali s žáky devátých tříd do Klobouk u Brna, kde byl před základní školou přistavený FabLab University kamion. Jedná se o návěs určený pro studenty základních a středních škol, který se promění v dílnu plnou moderních výrobních strojů, jako jsou 3D tiskárny, řezací plotter a termolis, modelovací frézka, kooperativní robot nebo laserová řezačka.

Během devadesát minut dlouhého workshopu si deváťáci vyslechli výklad lektorů o těchto technologiích, jejich využití v praxi a mohli si prohlédnout jejich výtvory. Nakonec dostali možnost vyzkoušet si vytvořit vlastní výrobek. Buď gravírovaný pomocí laserové řezačky, nebo z plastového filamentu vymodelovaný 3D tiskárnou. Většina byla pro gravírování na dřevo, a tak odcházeli s klíčenkami nebo podtácky, na které si vybrali a upravili vlastní motivy v grafickém editoru.

Věříme, že FabLab kamion bude i nadále brázdit silnice našeho kraje a v dalších letech budeme moci tímto způsobem přiblížit moderní technologie i žákům nižších ročníků.

Kristýna Vlasáková

Toulavý kamion

...V kamionu, který teď sloužil jako mobilní učebna, jsme nahlédli do světa 3D tiskáren, laserových řezacích strojů a podobných zařízení,Během workshopu jsme se nejen dozvěděli, jak to všechno funguje, ale také jsme si to mohli vlastnoručně vyzkoušet. Každý z nás si dokonce vytvořil vlastní výrobek. Sami jsme si našli obrázek, se kterým jsme pak pracovali v určitém programu. Někteří z nás pak odcházeli s dřevěnými podtácky, které jsme si vyřezávali pomocí laserového řezače, nebo s dřevěnou klíčenkou s vlastním potiskem. A tak jsme si všichni odnesli nejen nové znalosti, ale také zážitek. Výlet to byl zábavný a také poučný a otevřel nám nové obzory. Určitě teď máme nad čím přemýšlet.

Tereza Vyhňáková

Návštěva budoucích šesťáků

V rámci projektu CZ.06.4.59/0.0/0.0/16_075/0015075 s názvem Modernizace učebny fyziky a chemie v ZŠ Kobylí navštívili naši školu 26. 2. 2025 budoucí šesťáci ze ZŠ Vrbice a ZŠ Bořetice (žáci ZŠ Brumovice se podívají do naší školy v jiném termínu). Seznámili se se svou budoucí třídní učitelkou Markétou Otáhalovou a potom už se věnovali hlavně fyzikálním pokusům v naší odborné učebně a ukázkám programování pohyblivých robotů. Zajímavý program připravily paní učitelky Pavla Jamborová a Kristýna Vlasáková. Navíc paní učitelka Milena Horáková připravila v tělocvičně relaxační a zábavné cvičení, které si žáci také užili.

Vlastimil Janda

Ve hře hledej zálibu, holduj tanci, pohybu!

Lyžařský kurz v Říčkách: Sníh, smích a (skoro) žádné zlomeniny

Také letošní lyžařský kurz probíhal v malebných Říčkách v Orlických horách.Tam na chatě Skiklub jsme strávili poslední lednový týden.

Žáci se těšili na sníh, lyže a hlavně na to, že stráví pár dní mimo školní lavice.

Přivítalo nás zimní počasí a zasněžené svahy. Lyžování bylo pro některé premiéra, jiní již byli zkušení lyžaři.I začátečníci však brzy začali brázdit svahy.

Kromě lyžování jsme si užili večery plné her a soutěží, nechyběla ani tradiční diskotéka.

Děti se naučily novým dovednostem, poznaly nové kamarády. Vládlo zde nadšení a dobrá nálada, naštěstí jsme se obešli bez vážnějších zranění.

Eva Doležalová

Lyžák se líbil...

Tento rok jsme my sedmáci byli se školou poprvé na horách. Všichni se těšili. Konečně přišel den,kdy jsme nasedli do autobusu pana Otáhala a vyjeli. Cesta se zdála nekonečná, ale přece jen jsme dorazili. Vynesli jsme věci do chaty a zábava mohla začít. První den jsme se na svahu rozdělili do týmů a další dny jsme si lyžování už jen užívali. Třetí den se nelyžovalo. Šli jsme na procházku k záhadným menhirům a odpoledne jsme jeli nakupovat do Rychnova nad Kněžnou. Ve čtvrtek nás navštívil pán z horské služby a povídal nám o příhodách, které se staly poslední roky na sjezdovce. V pátek se sníh začal rozpouštět a byla už taková smutná nálada, protože se blížil konec. Večer jsme kurz zakončili jedinečnou diskotékou, tak se nám nálada zase zlepšila. V sobotu nám nezbylo nic jiného než se sbalit, rozloučit se s Říčkami a odjet domů. Byl to pro nás nezapomenutelný zážitek a ráda bych se tam ještě někdy vrátila.

Hana Pálenská

...Přijeli jsme v neděli večer, samozřejmě už jsme nelyžovali, ale druhý den ráno jsme vstávali z postelí s úsměvem na tváři a chystali se na první jízdu. Jakmile jsme se na sjezdovce rozřadili do skupin, vyjeli jsme lanovkou až nahoru. Seřadili jsme se, rozcvičili a vyjeli na modrou sjezdovku, která byla ten den nádherně uhlazená. Už jsme dojížděli ke konci sjezdovky, když jsem najela na hrbol. Uf! Vyletěla jsem do výšky a hodila menší salto. Nakonec jsem dopadla na záda. Naštěstí bylo všechno v pořádku a ani později už se mi nic nestalo. Lyžařský kurz jsem si moc užila a nic bych na něm neměnila.

Klára Horčičková

...Konečně jsme se dočkali a v neděli 26. ledna jsme se vydali do Orlických hor. Jak jsme se blížili k naší chatě Skiklub, čím dál víc byl vidět sníh. Ihned po příjezdu jsme se vybalili a dostali ponaučení k lyžování a k chování. Po večeři jsme byli unaveni, odpočívali jsme a těšili se na další den.

Ráno pro nás přijel skibus, který nás dopravil ke kopci. Všude bylo hodně sněhu. Lyžovali jsme od pondělí do pátku, kromě

středy. To jsme se šli podívat na místní "Stonehenge". Tam jsme zažili pořádnou koulovačku. Moc hezké to bylo i odpoledne v Rychnově nad Kněžnou. Někteří z nás měli smůlu, skolila je nemoc, takže si pro ně museli přijet rodiče. My ostatní jsme si pěkně užili lyžování i páteční zábavu. Bylo to tam skvělé!

Štěpánka Čeperová

...V pondělí jsem šla poprvé na svah a začala se učit lyžovat. Večer si pro nás připravila program třídní paní učitelka Jamborová společně s několika osmačkami. Druhý den už jsem lyžovala lépe a moje skupinka též. Ve středu večer- po výletě- slavili narozeniny spolužák a spolužačka. K jídlu byli obložené talíře, párky a dva dorty. Čtvrtý den jsem se učila pomalu dávat lyže k sobě. V pátek už jsem si lyžování pořádně užívala. Další den už jsme museli domů, ale s kamarádkami bychom ještě klidně lyžovaly.

Marie Marková

Na lyžáku bylo krásně,
zbyl nám i čas skládat básně.

Lyžování bylo plné vášně,
uklízení však nebylo bráno vážně.

Tade na svahu padal jak hruška,
lyžování pro něho byla fuška.

Učitele jsme občas štvali,
tím jsme jim aspoň zkušenosti dali.

Jídlo bylo výtečné
a počasí báječné.

Lyžák jsme si užili
a kofolou zapili.

Radovan Kočko

Díky učitelům

V Říčkách sníh se třpytí jasně,
na svahu lyže řežou krásně.
Vítr nám šeptá do uší,
jak se sníh pod námi rozbuší.

Pan učitel Horáček vzadu hlídá.
„Pozor na styl!" hlasem přidá.
Doležalová s klidem říká:
„Zkus to znova, žádná panika!"

Horáková s úsměvem v očích
pomáhá dětem v prvních krocích.
A Sovadinová? Ta prostě válí,
každého lyžovat naučit zvládli!

I ti, co stáli na lyžích prvně,
sjížděli svahy s jistotou v hlavě.
Když někdo spadl? Žádný stres.
Vstát a jet dál – to byl náš test!

Večer pak chata, čaj a pohoda,
s učiteli sranda, žádná neshoda.
Vzpomínky zůstanou jako sen,
na lyžák v Říčkách vzpomínám jen!

Matěj Kosík

Lyžování v Němčičkách

Ve dnech 27. - 30. ledna 2025 jezdily děti ze 3., 4. a 5. třídy naší školy lyžovat do Němčiček. I přes teplé počasí a nějakou tu dešťovou kapku se nám letošní kurz vydařil. Lyžařský vlek si vyzkoušeli úplně všichni. A tak zdolali i němčičský svah. Unaveni a spokojeni jsme se vrátili do školy pro pololetní vysvědčení.

Tak se ke kurzu vyjádřily paní učitelky ***Bedřiška Marečková a Světlana Tesáková.***

O své dojmy se s námi podělili také čtvrťáci a páťáci

V pondělí 27. ledna v 7:30 jsme se sešli u dolního vchodu do školy, aby nás autobus zavezl na lyžařský kurz do Němčiček.

Hned po příjezdu jsme si obuli lyžařské boty a lyže. Potom nás instruktoři rozdělili do skupin podle toho, jak dobří jsme lyžaři.

Při prvních jízdách jsme si připomínali základy. Ale postupně jsme se do toho zase dostávali. Počasí nám letos moc nepřálo, bylo teplo a trochu i zapršelo, ale i tak se nám to moc líbilo.

Vojtěch Komosný, Lukáš Varmuža

...Lyžování mi moc nejde, ale bavilo mě to. Počasí bylo teplé a jak máte zimní bundu, je horko. Jednou jsem vyjel svah, ale moc to nešlo. Tak jsem jezdil na páse. Byl sice pomalý, ale jinak dobrý. A potkal jsem tam kamarády z jiných škol, dokonce jsem si i jednoho udělal.

Filip Polášek

...Když já přišla, bylo docela strašidelné, protože 1krát jezdím na lyžích.

Mariia Nesina

...Čtyři dny jsme jezdili lyžovat. Šlo mi to, první den jsem se dostal aspoň k prvnímu sloupu. Ale hned druhý den jsem už byl poprvé nahoře. Spadl jsem asi třikrát. Čtvrtý den jsem začal kašlat a na lyžování jsem nebyl. Ale zlepšil jsem se, i když jsem chyběl.

Hynek Vajbar

...Lyžovalo se mi pěkně, počasí nám přálo. Sjížděli jsme kopec až úplně ze shora. Pana instruktora jsme měli hodného a měl jsem tam i hodně kamarádů.

Mikuláš Lanžhotský

Florbal

O putovní pohár

Dne 29.11. proběhl na naší škole další ročník tradičního turnaje **ve florbalu** mezi okolními školami. Zúčastnili se ho žáci základních škol Bořetice, Brumovice, Vrbice a pořádajícího Kobylí (1. st.). Ačkoliv šlo o přátelská utkání s cílem poznat a seznámit žáky mezi sebou, rivalita na sebe nedala dlouho čekat. Všichni sportovci nasadili velmi vysoké tempo. Hrací plochu zahalil povzbuzující křik fanoušků a tlukot srdcí všech zúčastněných. Větší či menší úspěchy, chyby i překlepy -nejen hráčů- nás přesto dovedly do finálových bojů, kde nerozhodla základní hrací doba ani prodloužení. Až samostatné nájezdy, při kterých se nám doslova podlomila kolena, dovolily týmu z Brumovic zvednout vytoužený pohár nad hlavu. Třetí místo po obrovském vypětí sil vybojovali žáci z Vrbice a ocenění patří i čtvrtým Bořeticím.

Poděkování patří všem, především paním učitelkám Světlaně Tesákové a Bedřišce Marečkové za organizaci. Můžeme se jen těšit na příští ročník.

Turnaj ČEPS CUP Klobouky (5.12.2024)

Jak tohle shrnout do pár vět...

Jejich tváře vydají za všechna slova. Cesta to byla dlouhá, trnitá a plná modřin. Opět nás dovedla k slzám. Tentokrát jsme však ronili štěstí... A obrovské štěstí jsem měl já, jelikož jsem stál tomuto skvělému týmu, který se doslova pral o každý centimetr hrací plochy, po „pravém" boku.

Zaslouženě patří velké díky holkám a klukům, rodičům, třídním učitelům, vedení školy a zvláště **panu Peterovi Poulíkovi za sponzorský dar v podobě krásných dresů**, které nás zdobily v okresním kole tohoto turnaje.

Každý má svůj podíl na této cestě, jíž jsme se prodrali přes neskutečně šikovné soupeře z Brumovic, Klobouk, Boleradic, až k finále proti Hustopečím. Útok našich borců byl nekompromisní a vždy plný rozvahy. Soupeři proto často lovili míček zpoza branky. Záda klukům perfektně kryla děvčata. Jejich fyzička, dlouhé nohy a rychlé ruce nejednou zachraňovaly gólovou situaci. A když už teklo do bot, naši „svatyni" kryli dva bezchybní a bezkonkurenční gólmani, na kterých si vylámali zuby i ostřílení útočníci.

Naše snaha byla nakonec korunována úspěchem.
Nevezeme si pohár. Největší ocenění si každý neseme ve svém srdci.

A díky patří i všem ostatním soupeřům, realizačním týmům a pořadatelům.

Těšíme se na účast v krajském kole.

Tým Florbal Kobylí

(tak jak to máme na nových dresech)

Lanžhotský **MIKINA** Miky, Češek **PAŤAS** Patrik, Vajbar **GIGA CHAD** Hynek, Silný **JAKUB** Kuba
Poulíková **BARČA** Barbora, Secká **CHOBOTNICE** Laura, Michnová **ŽABKA** Fanny, Otáhal **ANTONY** Vojtěch, Komosný **JEŽEK** Vojtěch, Melkus **SAME** Samuel, Dudo Marek, Varmuža **VARMIK** Lukáš, Janošek **ADAM** Adam

Konečné pořadí týmů:

1. **Kobylí**
2. Hustopeče
3. Klobouky
4. Krumvíř
5. Brumovice
6. Šitbořice
7. Boleradice

Za zmínku stojí nejen zisk plného počtu bodů, ale i konečné skóre našeho týmu 16:4 ze čtyř zápasů.

Krajské kolo (JMK) SH Hummel aréna Brno
(21. ledna 2025)
V lednu jsme se s naším florbalovým týmem zúčastnili finále krajského kola v Brně.
Tentokráte se vracíme „bez úspěchu". Nekonalo se ani žádné překvapení. Soupeři zaslouženě obsadili přední příčky. Náš tým odvedl skvělou práci a zároveň předvedl své maximum. Vracíme se však s hlavou vzhůru a jsme vděčni za tuhle zkušenost. Do dalších let si můžeme jen přát, aby dětem bylo i nadále umožněno- s podporou rodičů a škol-účastnit se podobných akcí nejen ve florbalu, ale i navštěvovat nejrůznější kroužky či věnovat se dalším sportovním aktivitám.
Děkuji našemu skvělému týmu za pěkný výkon a všem za podporu.
Martin Melkus, školník a trenér

Regionální basketbalová liga

V letošním školním roce se žáci naší školy účastní „Regionální basketbalové ligy", která se koná ve spolupráci s ČBF. Do soutěže se zapojilo 8 škol. Byly stanoveny čtyři termíny turnajů. Hraje se ve dvou tělocvičnách v Kloboukách, týmy jsou rozděleny do čtyřčlenných skupin. Během hry musí být na hřišti v každém týmu vždy jedna dívka. Naši školu reprezentují žáci a žákyně převážně 7. a 8. tříd.

V prvním kole jsme se utkali s týmy ZŠ Čejkovice (měli výraznou výškovou převahu, se kterou jsme si nedokázali poradit), ZŠ Hovorany (tam nám chybělo střelecké štěstí) a ZŠ Klobouky (tam už nám chyběly síly).

V druhém kole jsme opět bojovali s družstvem ZŠ Hovorany, tentokrát jsme jim už byli velmi rovnocenným soupeřem. Od týmu G Klobouky jsme hned na začátku utkání dostali dva laciné koše, které rozhodly v náš neprospěch. Jako velmi tvrdé -ze strany soupeře-by se pak dalo označit utkání se ZŠ Nikolčice.

Zatím tedy spíše sbíráme zkušenosti, ale věříme, že se nám v dalších kolech podaří zvítězit.

Alena Sovadinová

Fotbalista roku

Kopačky a dresy fotbalisté vyměnili za společenské obleky a vyrazili do boleradického divadla, kde Okresní fotbalový svaz Břeclav vyhlásil v sobotu 25. ledna Fotbalistu roku.

Mezi nejlepšími žáky byl vyhlášen i náš spolužák **Jan Herzán**. V hodině slohu jsme ho vyzpovídali a dozvěděli jsme se o něm, že:

- fotbal hraje už 6 let
- trénuje 2x - 3x týdně
- první kopačky dostal v pěti letech a dnes má velikost kopaček 44
- hraje v dresu č. 11
- jeho oblíbený hráč je Messi
- fandí týmu Liverpool
- kromě fotbalu si rád zahraje ping pong nebo šipky

Šárka Kubíková a žáci osmáci

Bílá prodloužená dojala přítomné

Prodloužená v bílém je pro rodiče symbolickým okénkem do světa vzpomínek na mládí. Pro mladé tanečníky je naopak nahlédnutím do světa dospělosti. Žáci se promění v šarmantní gentlemany, obdarují své půvabné mladé dámy květinou, aby pak společně zahájili slavnostní večer polonézou. Slavnostní bílá prodloužená je nejoblíbenější akcí v rámci celých tanečních, kterou si zkrátka všichni užijí.

Na naší prodloužené žáků 8. a 9. tříd nechyběli rodiče, prarodiče, sourozenci, učitelský sbor a další hosté, kteří byli aktivními účastníky na tanečním parketu, nikoliv jen pasivními diváky.

Program večera probíhal v režii samotných tanečníků, sami se na chvíli stali porotci a zvolili ze svého středu nejoblíbenější tanečnici a nejoblíbenějšího tanečníka večera. Vítězové byli dekorováni medailí a obdarováni sladkou odměnou.

První prodloužená v režii Tanečního studia Morava Václava Kosmáka byla skutečně nezapomenutelným zážitkem.

Šárka Kubíková

Dokladem toho, že tato událost byla pro aktéry i diváky opravdu zážitkem, svědčí i slova našich mladých tanečníků...

Ve středu 19.2. se v kulturním domě na Vrbici uskutečnila bílá prodloužená žáků 9. a 8. tříd.Dívky na sebe oblékly bílé princeznovské šaty a chlapci si oblékli černé sako, košili a vyšperkovali to černým motýlkem. Všichni jsme byli neskutečně napjatí, co nás bude tento večer čekat. Od 17 hodin se začala místnost plnit lidmi, kteří přišli nejen za tancem, ale i za dobrou náladou a společenskou atmosférou.

Tento slavnostní okamžik jsme zahájili polonézou z Hořicka. Měli jsme z ní všichni trochu obavy, abychom ji nepopletli. Ale dobře to dopadlo. Pak jsme všem ukázali, jaké tance jsme se naučili za 12 týdnů tvrdé práce. Mně šel úplně nejlépe waltz, ten patřil mezi ty oblíbené i u ostatních. Dívky si na tento den měly nachystat 7 mašlí a chlapci 7 náhrdelníků. S těmito předměty se tančila sóla a jejich pomocí se měl určit i nejoblíbenější tanečník a tanečnice. Poté jsme si každá dívka donesla 3 kotiliony-dárky, s nimi se tancovala také sóla. To samé kluci-ti donesli zase 3 růže. Jednu na polonézu, druhou na květinové taneční sólo a posledni pro partnerčinu maminku, se kterou si pak také zatančili.

Prodloužená byla opravdu nezapomenutelným zážitkem. Myslím, že za všechny můžu poděkovat panu Kosmákovi za to, jakou s námi měl trpělivost, a paní učitelce Kubíkové za to, že to všechno zrealizovala. Moc jsem si to užila a těším se, až za dva roky uvidím v sále tancovat svého mladšího bratra.

Anna Mikulicová

...Do tanečních se nás přihlásilo 16 párů a vydrželo nás 14 párů (aspoň na závěrečné prodloužené nás bylo tolik), takže je to úspěch. Naše taneční asi byly trochu jiné než ty "normální" . Když se řekne taneční, co si vybavíte? Prý se tam samozřejmě tančí, ale taky dost pije. Ale my jsme moc mladí, u nás to neplatilo. Naopak to byla pro mě velká zkušenost. Člověk se naučí nejen hezky tancovat, ale i správně se chovat ve společnosti v nejrůznějších situacích.

Václav Ullmann

Do tanečních jsme začali chodit v listopadu. Nejdříve jsem si myslela, že to bude otrava, ale po pár lekcích, když už jsme uměli waltz a základní kroky tanců cha-cha a jive,

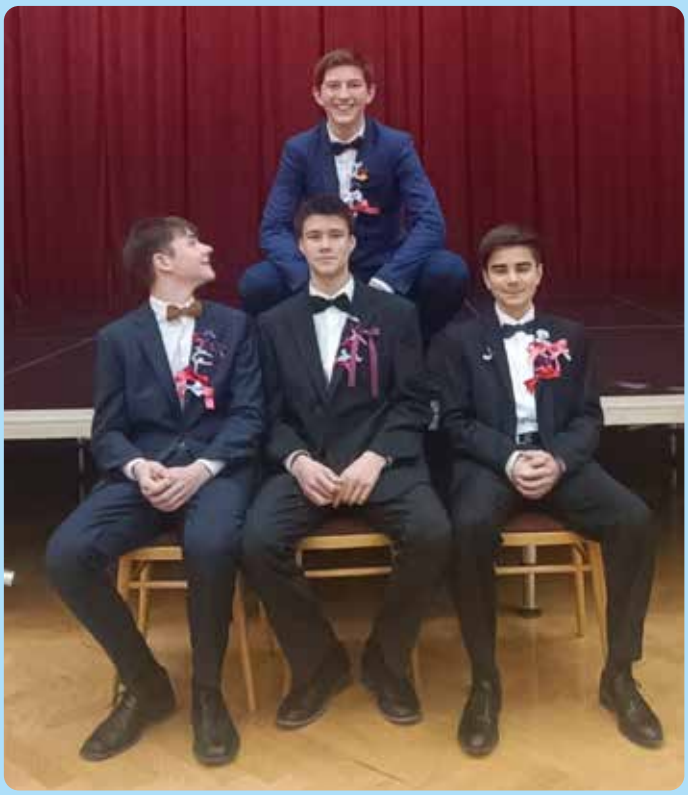

jsme zjistili, že jsme super parta. A začali jsme prohlubovat naše přátelské vztahy se spolužáky i z devátých ročníků.

Na tanečních lekcích nikdy nechyběla paní učitelka Kubíková, která nám dělala velkou psychickou podporu a cokoliv jsme potřebovali, nám zařídila.

Zhruba v půlce tanečních jsme udělali všichni obrovský pokrok. Kluci (ale i holky) přestali tolik šlapat na nohy, lépe jsme zvládali kroky jednotlivých tanců, které jsme se do té doby naučili. A pak přišly další tance- tango, česká polka, blues, mazurka a nakonec slow rock.

Všechny jsme si je zatančili na závěrečné prodloužené, kde jsme se i se svými rodinami sešli v hojném počtu.

Všem se nám to moc líbilo a někteří z nás by rádi v tanečních pokračovali i nadále.

Anna Šebestová

Nikdy bych neřekla, že těch pár dnů v tanečních mi zůstane v paměti tak moc. Ze začátku mi to připadalo jako povinnost, ale nakonec to bylo úplně jinak...

Všechno to začalo v den, kdy za námi přišla paní učitelka Kubíková s nabídkou tanečního kurzu. Chvíli to vypadalo, že nebude dostatek kluků, ale nakonec to všechno vyšlo skvěle a my jsme se ocitli na naší první lekci, vystrašení, co nás čeká. Prvních pár minut jsme se vždy dozvěděli něco o etiketě a zbytek času jsme věnovali tanci. Vybavuju si, že když jsme už ovládali nějaký ten krok, přidal se k tomu další a všichni se zhrozili. V ten slavnostní večer už jsme ale uměli spoustu věcí a byli si jistí, jak se máme pohybovat. Celé dopoledne jsme se těšili,ale přece jen jsme měli trochu obavy, jestli to opravdu zvládneme... A už je to tady.Krásné bílé šaty, slavnostní hudba a naše nervózní úsměvy na tvářích. Všude kolem nás rodiče, sourozenci i kamarádi v oblecích a barevných šatech. Program byl zábavný. Tanec s rodiči, mašličkové a náhrdelníkové sólo, kdy si dívky vybíraly partnera a obdarovaly ho nějakou maličkostí, ale i část, kdy pan Kosmák vyprávěl různé historky ze života a také o historii tanců.

Myslím, že nám všem naše společné středy budou alespoň trochu chybět. Ale zakončení bylo krásné a všichni na to budeme jednou vzpomínat. Těším se, až se za rok půjdeme podívat na další prodlouženou, i když tentokrát už jen jako hosté.

Barbora Blahová

...Tento večer byl výsledkem dvanáctitýdenního pilného trénování, kdy jsme se učili waltz, cha-chu, jive, polku, tango, valčík, blues a slowrock. Tanečníci ukázali, jak se během této doby zdokonalili a připravili na tento nezapomenutelný okamžik.

Kluci přišli v elegantních černých oblecích a bílých košilích, holky zářily v krásných bílých dlouhých šatech. Každý pár předvedl svůj nejlepší výkon a večer byl plný energie, radosti a skvělých momentů.

Během večera probíhaly dámské i pánské volenky, při kterých holky dostaly růže a náhrdelníky a pánové mašličky a nějakou drobnost. Zvolili jsme také nejoblíbenější tanečníky -stali se jimi Štěpán Huňař a Julča Horáčková.

Bílá prodloužená byla nejen o tanci, ale i o vzájemné podpoře a přátelském soužití. Bylo to krásné zakončení našeho úsilí a pro všechny účastníky událost, na kterou nikdy nezapomenou.

Ale jak se říká, bylo to krásné a bylo toho dost. Sbohem a šáteček!

Tereza Vyhňáková

Kdyby knihy uměly číst...

Je březen a to už léta slaví svůj svátek knihy. Pěkným dárkem by pro ně dozajista byla...

Chvála knihy

Kniha. Pro někoho nejlepší kamarád, pro jiného úhlavní nepřítel. Knihy nás provázejí již tisíce let a zachycují fakta z historie, která bychom jinak třeba vůbec nezjistili. Jsou ale dobré k něčemu jinému, než k zachování historie? Musíme je tisknout, když si je můžeme jednoduše přečíst doma na internetu? A je nám čtení vůbec k něčemu?

V knihách můžeme zanechat informace, o čem chceme. Jak lépe někoho naučit, poučit nebo zabavit než dobře napsanou knihou s nádhernými ilustracemi? Učí nás, ať už chceme, nebo nechceme. Nejen učebnice. I ty, jejichž jediným úkolem je zabavit. Obohacují naši slovní zásobu.

Knihy, nebo e-knihy? E-knihy jsou jistě mnohem praktičtější. Znamená to však, že jsou lepší? V dnešní době se digitalizuje, co jde. Byla tedy jen otázka času, než tenhle virus modernizace postihne i knihy. To, že si z pohodlí domova můžu koupit a přečíst jakékoli dílo jakéhokoli autora, je super věc. Jenže není to tak autentické. První otevření nově zakoupené knihy se s jejím elektronickým protějškem nedá vůbec srovnat. Chceme-li tedy zažít opravdové kouzlo knih, bude lepší navštívit tradiční knihovnu.

A proč vůbec číst? Proč si raději nepustit film? Podle mě nám knihy dávají více svobody. Každý si přece bájný svět s řekami ze zlata a stromy ze smaragdů představí trochu jinak. Knihy nás nutí používat svou představivost, přičemž ve filmu je vše už dané.

Teoreticky se vše ve formě textu dá uložit v knize. Jsou to taková skladiště informací, příběhů a zábavy. Souhlasím s Johnem Ruskinem, který řekl: "Knihy jsou člověku tím, čím ptákům křídla.". Vždyť knihy jsou pro člověka nástroj nesmírně krásný a užitečný a byla by velká škoda, kdyby na to lidé zapomněli.

Vítězslav Blaha

Do knihovny chodí rádi

Na pátek se všichni čtvrťáci těší. V rámci hodiny českého jazyka chodíme totiž do knihovny. Samozřejmě si hlavně čteme, ať už společně či každý sám, ale i posloucháme nebo si o knížkách povídáme. Také se učíme vyhledávat v nich a o nich různé informace.

A proč se dětem v knihovně líbí? Protože...

...tam mají hezké hry. (Mikuláš Lanžhotský)
...knihovna je plná knih a voní to v ní jako u babičky. A je to tu hezké. (Sofie Čechová)
...je čistá. (Samuel Fejfar)
...je tam velký výběr knih a můžu si lehce vybrat knihu, která je pro mě zajímavá. (Michal Hutter)
...si půjčuju knihy od milé paní knihovnice. (Jakub Silný)
...Mám ráda chodím do knihovny. (Mariia Nesina)
...jsou tu pohodlné sedačky a rád čtu akční knihy. (Patrik Češek)
...mám ráda knihy a ráda čtu! A knihovna hezky vypadá. (Jasmína Fikrlová)
...mají tu pohodlná křesla a hodně knih. (Lea Hermanová)
...tam jsou zábavné komiksy a dobrodružné knihy. (Hynek Vajbar)
...knihovna se mi líbí, ale já mám knížky doma. (Filip Polášek)
...je tam krásná atmosféra a skvělá paní knihovnice! (Theodor Vacek)

Bedřiška Marečková

Poprvé jsme rýmovali, rýmy se nám podařily!

To by klidně mohli říci žáci druháci...

Červené je jablíčko,
kulaté jak sluníčko.
Když ho kousnu, křupne hned,
mňam, to chutná jako med.

Ester Málková

Sluníčko nám svítí,
roste všechno kvítí.
Natrhám z něj kytičku
pro moji babičku.

David Zlatník

Chameleon s námi bydlí,
barvy mění každou chvíli.
Kamil on se jmenuje,
pořád nás pozoruje.

Benjamin Kuchar

Na konci naší krásné vesnice je les,
kde vyje velký černý pes.

Ráno se na obloze objevil velký bílý mrak,
který vypadal úplně jako drak.

Julie Šlancarová

Vidím zelený stromeček
a vedle modrý domeček.
Zase vidím tety,
koukají se na květy.

Adina Janošková

Naše kočka je bílá vločka.
Náš pes miluje les.
Petrova myška je chytrá jak liška.

Beáta Křížová

V páté třídě, tam to žije!

Jaro je tu!

Jaro letí do okolí,
květy stromů krásně voní.

Morana se vynáší,
jaro zase přináší.

Včeličky už letí
opylovat květy.

Děti chodí po venku
plést si jarní čelenku.

Tereza Mikulicová

Jaro už nám začalo,
bude zase veselo.
Okolo nás všechno roste,
včeličky, už medy noste!
Vůně jara, to je prima,
nová tráva, ta je jiná!
Krásná, svěží, zelená,
položím tam kolena.

Fanny Michnová, Laura Secká

Matematická olympiáda

V 7:15 jsme měly s Terkou Mikulicovou čekat u školy. Poté jsme s panem ředitelem jeli do Břeclavi. Tam jsme vešli do školy Gymnázium Břeclav. V jedné třídě jsme všichni dostali svačinu a podepsali jsme se, pak jsme přešli do jiné třídy. Tam byla na stole jména. Každý si sedl na své místo. Přišel pan profesor, řekl nám různé informace a v 8:00 jsme začali. Měli jsme 90 minut čistého času. A už to začalo! Dostali jsme papíry se zadáním. Musela jsem si to dvakrát nebo i třikrát přečíst. Zdálo se mi to hrozně těžké. Poslední ze tří příkladů byl asi nejtěžší. Příklady, co jsme dělali ve škole, byly o hodně jednodušší. Ale i tak jsme byly s Terkou rády, že jsme si to zkusily.

Barbora Poulíková

Na světě nejsi sám

Ve středu 5.2. jsme měli preventivní program Na světě nejsi sám. Byli jsme spojeni se 4. třídou. Potom přišla paní a začala první hodina. To jsme si jen povídali. O tom, že se máme tolerovat a neposmívat se lidem, když jsou odlišní. Potom byla přestávka. Druhá hodina byla zábavnější, protože jsme dělali různé aktivity ve skupinách. Vyprávěli jsme si různé příběhy a uteklo to jako voda. Zazvonilo a my jsme šli na svačinu. Moc nás to bavilo a těšíme se na další program.

Vojtěch Otáhal, Jonáš Kosík

Florbal v Brně

V úterý 21.ledna jsme v 6:33 odjížděli na florbalový turnaj do Brna. Cesta trvala zhruba 2 hodiny, kolem půl deváté jsme dorazili do haly, kde se hrál turnaj. Náš první zápas byl proti Znojmu.Prohráli jsme 5:1. Druhý zápas byl proti Moravanům a ten dopadl ještě hůř- 6:0 pro Moravany. Poslední zápas jsme hráli proti Úvozu. Mysleli jsme, že je možná porazíme, nakonec se karta obrátila. Vyklepli nás jak vajíčko o pánvičku 10:0. Celkově jsme získali 0 bodů, ale nasbírali jsme spoustu zkušeností. A přestože jsme obsadili až poslední místo, dostali jsme medaile. Na cestě zpátky jsme se stavili v KFC. Tam jsme si dali oběd. Potom jsme šli na vlak. V Zaječí před námi vykolejil vlak. Dozvěděli jsme se to až po hodině čekání, takže jsme jeli domů autobusem. Po půl hodině jsme už pak dorazili do Kobylí.

Adam Janošek, Samuel Melkus

Sběr pomerančové kůry aneb Sbírá celá rodina

Je velká škoda pro všechny, když pomerančová kůra končí v koši.

Proto v naší škole probíhá celoročně sběr sušené kůry. Ta se pro svou výraznou chuť a vůni přidává do sladkých pokrmů, potravinových doplňků a horkých nápojů. Zájem o ni mají nejen potravinářské, ale také farmaceutické společnosti. Kůra pomerančů totiž obsahuje látky diosmin a hesperidin, které jsou účinné při léčbě a prevenci žilních onemocnění, jako jsou křečové žíly a trombóza. Pomáhají také posilovat cévní stěny a zlepšovat průtok krve.

Za utržené peníze pořizujeme každoročně dětem některé potřebné učební a didaktické pomůcky.

Od září se do sběru zapojilo již 20 dětí, které přinesly 36 kg sušené pomerančové kůry. V sušení a sběru jim rádi pomohli rodinní příslušníci, sousedé i známí.

DĚKUJEME všem, kdo nás v této aktivitě podporujete.

Miroslava Šubíková

Úvahy radostné aneb Radost kolem nás

Pod slovem radost si každý představí něco jiného. Někoho napadne taková ta krátkodobá energie, která nás ovládne třeba po výhře v soutěži nebo i po zazvonění zvonku na přestávku. Pro jiné je to zase ta dlouhodobá spokojenost, kterou nám přináší třeba vysněné povolání nebo prázdniny. Já to ale vidím jinak. Myslím si, že opravdová radost je spojení obou těchto pocitů.

Hlavní věc, která mi tuto pravou radost přináší, jsou moji kamarádi. Jejich schopnost naslouchat je k nezaplacení. Kdykoliv potřebuji pomoct, poradit nebo si jen povídat s někým, kdo mi rozumí, jsou tu pro mě. Důležité jsou pro mě ale i ty zábavné a nezapomenutelné zážitky, které spolu každý den vytváříme. Oni jsou ty růžové brýle, přes které teď vidím svět.

Totéž se dá říci o mé rodině. Za celých těch patnáct let, co se známe, jsem ani jednou neměl pocit, že by mě neměli rádi. I přes všechno, co jsem já zažil s nimi, ale i oni se mnou, na mě nikdy nebyli naštvaní, za což jim patří velké díky. Bez nich bych tu vlastně vůbec nebyl.

Nejdůležitější ovšem je umět se radovat z maličkostí. Ať už jde o pěkné počasí, naše koníčky a záliby,dárek k narozeninám, dobrý oběd nebo i o život samotný, měli bychom si jich vážit a být za ně vděčni. Nic z toho není samozřejmé.

Žít bez radosti a štěstí, to není život. Proto je důležité nezapomínat na všechny hezké zážitky a ty si držet hluboko v srdci. Ony jsou totiž to, co nás drží nad hladinou.

Vítězslav Blaha

Když jsem byla menší, milovala jsem pečení s mojí maminkou. Bavilo mě, jak těsto může být barevné, po vytažení z trouby mít jiný tvar a vždycky jiné chutě.

Časem mě ale okouzlilo i vaření. Zpočátku jsem nevnímala, že se to začíná stávat mou oblíbenou činností. Hromadné vaření s rodinou mi přišlo jako samozřejmost. Dodnes si pamatuji, jak se maminka rozhodla udělat na oběd tortilly a jaký úsměv na tváři mi to vykouzlilo. Líbilo se mi, stejně jako u pečení, že můžeme přidat zeleninu různých barev a chutí. Zábava byla také používání různých omáček.

Větší nadšení ve mně vzbudilo to, když jsem jednou k Vánocům dostala dětskou kuchařku. Recepty tam vyprávěly myš Terezka a kočka Emilka. Byla tam spousta krásných ilustrací a fotografií hotových pokrmů. Hned další den jsem musela něco vyzkoušet.

Teď mě na vaření baví i jiné věci. Jsem ráda, když si můžu jídla dochutit podle sebe a všem to chutná, nebo když na oběd přijde návštěva a já mohu něco přichystat. Ale nevadí mi vařit jen sama pro sebe. A stále se vždycky ráda vracím k pečení, ať už obyčejných věcí, nebo třeba vánočního cukroví.

I když si vaření užívám a je to má oblíbená činnost, občas mi chybí čas strávený v kuchyni společně s celou rodinou.

Barbora Blahová

Mou oblíbenou činností je poslouchání hudby. Je to pro mě jako zmizet ze světa. Alespoň na chvíli. Hudbu poslouchám skoro pořád. Je to pro mě i něco jako čištění zubů. Na mém denním pořádku je nejméně pětkrát. Poslouchám ji u různých činností, třeba když vyskládávám myčku.

Každá písnička má příběh. Některá veselý, jiná zase smutný. Pravdou je, že když je písnička veselá, tak se cítím šťastně. Při poslechu té smutné ztrácím dobrou náladu. To ale neznamená, že jsem pak smutná i z poslouchání.

S poslechem hudby souvisí i tancování. Já tancuji moc ráda. Pohyb mi přináší radost. A v kombinaci s hudbou úplně největší.Mám ráda všechno, co souvisí s hudbou. Poslech, tanec, ale taky zpěv. Zpívám hlavně se sestrou. I když si myslíme, že zpíváme jako profesionálové, tak nás nahrávky našich hlasů rychle vyvedou z omylu.

Hudba mi přináší radost. Bez ní se cítím jako duch. Ale když ji poslouchám, tak mě jako ducha vidí ostatní. To moc dobře vím.

XY

Výrazem radosti je úsměv...

Moc a kouzlo úsměvu

Zamysleli jste se někdy nad tím, jak důležitý je úsměv? Kolik toho může změnit?

Úsměv je jedním z těch nejjednodušších věcí, které můžeme udělat, a přitom má obrovskou sílu. Možná si to neuvědomujeme, ale úsměv dokáže změnit hodně – naši náladu,atmosféru kolem nás. Když se usmíváme, ukazujeme lidem, že jsme milí, přívětiví a máme radost ze života.

Úsměv má v sobě moc, která působí i na lidi kolem nás. Když se na někoho usmějeme, může ho to povzbudit nebo alespoň zlepšit jeho den, protože- jak řekl

dalajláma-úsměv je zbraň, která neublíží, ale dokáže zázraky. Úsměv může rozbít ticho mezi dvěma cizími lidmi, ale taky ulehčit těžkou situaci. Když se na někoho usmějeme, většinou nám to vrátí.

Ale úsměv není jen o tom, že se cítíme dobře. Někdy může být také maskou. Ve dnech, kdy se cítíme špatně, úsměv může pomoci alespoň na chvíli zapomenout na všechno trápení. Někdy se usmíváme, i když jsme smutní, naštvaní, protože si nechceme ukázat slabost, nebo prostě chceme, aby to vypadalo, že je všechno v pořádku.Moc úsměvu je právě v tom, že tak dokážeme schovat naše opravdové pocity, aby je nikdo nepoznal.

Úsměv je něco, co máme každý den k dispozici, aniž bychom o tom nějak přemýšleli. A přitom může být velmi mocný – dokáže změnit to, jak se cítíme my a jak nás vnímají ostatní.Takže příště, když budete mít možnost se usmát, udělejte to. Možná zlepšíte den nejen sobě, ale i druhým.

Tereza Vyhňáková

EKOPARTIČKA radí

Máš jasno v tom, jak třídit vysloužilé elektro?

1 Proč se vysloužilá elektrozařízení třídí a nepatří do popelnice na domovní odpad?

a) aby popelnice na domovní odpad nebyly přeplněné
b) lze z nich využít druhotné suroviny a některá obsahují škodlivé látky
c) chovat se ekologicky je moderní

2 Kdo v České republice sběr a recyklaci elektrozařízení zajišťuje?

a) recyklační skřítci
b) ministerstvo životního prostředí
c) kolektivní systémy

3 Jak zaručeně najdeš nejbližší sběrné místo EKOLAMPu?

a) v mapě sběrných míst na webu EKOLAMPu
b) zeptám se sousedů, ti vědí všechno
c) projdu se po okolí a určitě nějaké najdu

4 Kde můžeš vysloužilá elektrozařízení odložit?

a) vedle kontejnerů na tříděný odpad
b) ve sběrných dvorech nebo v elektroprodejnách při nákupu nových
c) na kraji lesa nebo v příkopu u silnice

5 Jak poznáš, že elektrozařízení nepatří do normální popelnice?

a) že se do popelnice nevejde
b) podle symbolu přeškrtnuté popelnice na obalu výrobku
c) podle toho, že má kabel

Zahraj si i naši hru Zrecykluj to!

ekolamp

MYSLÍME EKOLOGICKY. NA BUDOUCNOST

Správné odpovědi: 1. b, 2. c, 3. a, 4. b, 5. b

Kobylí dědina, periodický tisk územního samosprávného celku. Vydává Obec Kobylí. Adresa: Obecní úřad, Kobylí 459, 691 10 Kobylí, IČO 283266. Tel.: 519 431 106, e-mail: podatelna@kobyli.cz. Příprava – Táňa Rosochová, Jarmila Borovičková, Miroslava Řeháková. Vychází nepravidelně. Místo vydání Kobylí. Registrační číslo 370011091. Grafická úprava a tisk: Stillus s.r.o. reklamní agentura Břeclav. Vyšlo v březnu 2025. Náklad 600 výtisků. Cena 12,- Kč. Neprošlo jazykovou úpravou.